

JUNI 1983

Blue Beret

DEN NORSKE FN-STYRKEN I LIBANON

De forente nasjoner - FN

Det er tre hovedorganer som administrerer, fatter vedtak om og kontrollerer FNs fredsbevarende operasjoner:

HOVEDFORSAMLINGEN

Medlemslandene kan møte med inntil fem representanter, men hver stat/medlem har kun en stemme. Hovedforsamlingen har en ordinær samling i året.

SIKKERHETSRADET

Amerikas Forenede Stater (USA), Sovjetunionen (USSR), England, Frankrike og Kina er faste medlemmer som alle har veto-rett. I tillegg har sikkerhetsrådet ti andre medlemsstater som velges for en to-års periode.

SEKRETARIATET

Som leder av sekretariatet velges en general-sekretær for en fem-års periode med anledning til gjenvalg. For tiden er Javier Péres de Cuellar FNs generalsekretær.

FNs MILITARE OPPGAVER I MIDT-ØSTEN UNIFIL

United Nations Interim Force in Lebanon med hovedkvarter i Naqoura, Libanon.

UNDOF

United Nations Disengagement Observer Force med hovedkvarter i Damaskus, Syria.

UNTSO

United Nations Truce Supervision Organization med hovedkvarter i Jerusalem, Israel.

UNFICYP

United Nations Force in Cyprus med hovedkvarter i Nicosia, Kypros.

UNIFIL-STYRKEN

Seks dager etter den israelske innmarsjen i Syd-Libanon besluttet sikkerhetsrådet—19. mars 1978, at det omgående skulle opprettes en midlertidig FN-styrke, for å markere FNs nærvær sør for Litani-elven mellom de palestinske styrkene og de israelske militære avdelingene som sto i Libanon. FN-styrken, som skulle være av midlertidig karakter, fikk betegnelsen "United Nations Interim Force in Lebanon"-UNIFIL. UNIFIL-styrken ble opprettet for en første periode på seks måneder, men er senere ytterligere forlenget med perioder på fire til seks måneder.

Sikkerhetsrådet fattet våren 1982 vedtak om at UNIFILs styrke skulle økes fra 6000 til 7000 mann. For Norges vedkommende fikk denne økningen det resultat at verkstedkompaniet ble øket fra 130-150 mann.

Den niende norske styrken telte ca. 850 mann i mai 1982. Like etter at de var på plass, skjedde drastiske ting i Midt-Østen. Sjetten juni angrep israelerne med en stor styrke gjennom hele UNIFIL-sonen i operasjon "Fred for Gallilea". Det dreide seg om i alt seks-åtte divisjoner, herav janslagsvis to—tre divisjoner som angrep gjennom den norske bataljonen.

Etter innvasjonen har FN-styrken i alt vesentlig drevet humanitært arbeide blant sivilbefolkningen.

DEN TOTALE UNIFIL-STYRKEN TELLER I DAG CA. 5950 MANN

Styrken fordeler seg slik:

FIJIBATT (Fijiøyene)	ca.	625
FINBATT (Finland)	"	125
FRENCHBATT (Frankrike)	"	125
FRENCH LOG (Frankrike)	"	780
GHANBATT (Ghana)	"	735
IRISHBATT (Irland)	"	770
ITALAIR (Italia)	"	40
DUTCHBATT (Nederland)	"	815
NORBATT (Norge)	"	640
NORMAINTCOY (Norge)	"	205
SENBATT (Senegal)	"	560
SWEDMEDCOY (Sverige)	"	140

DEN NORSKE UNIFILSTYRKEN

De norske styrkene omfatter en bataljon (NORBATT XI) og ett verkstedkompani (NORMAINTCOY). Av den totale styrken på i alt ca.845 mann er ca.35 i hovedkvarteret/staben (NORCO og MOVCON).

UNIFIL/FN-FORKORTELSER SOM DU BØR VITE HVA BETYR

- AO — Area of Operations (ansvarsområde).
- BLUE LINE — Grensen for AO.
- CCO — Company Commanding Officer (kompanisjef).
- CO — Commanding Officer (bataljonsjef).
- COS — Chief Of Staff (stabssjef).
- DCOS — Deputy Chief Of Staff.
- DFC — Deputy Force Commander (nestkommanderende).
- FC — Force Commander (for tiden general-løytnant William Callaghan, Irland).
- SMSO — Senior Medical Staff Officer.
- S.1 — Bataljonsstabens sjef for personell.
- S.3 — Bataljonens operasjonssjef.
- S.4 — Bataljonsstabens forsyningsoffiser.
- MIO — Military Information Officer (bataljonsstabens etterretnings-offiser/i Norge S.2).

ANDRE FORKORTELSER

- ARMED ELEMENTS — Den offisielle betegnelsen på ulike grupperinger, f. eks. PLO og andre politiske væpnede grupperinger på venstresiden.
- DFF — De Facto Forces (Haddads høyre-styrker) i enklaven, området mellom den israelske grensen og UNIFIL.
- IDF — Israeli Defence Forces. Israelske militære styrker.
- LEB. ARMY — Den nasjonale libanesiske hær (som UNIFIL skal hjelpe).
- OGG — Observer Group Golan. FNs observatørgruppe på Golan.
- OGL — Observer Group Lebanon. FNs observatør-gruppe i Libanon.

BLUE BERET SKAL VÆRE ET MAGASIN OM OG FOR DEN NORSKE FN - STYRKEN

Det er lite utstyr redaksjonen i Blue Beret har å hjelpe seg med—og dessuten har dette blitt temmelig slitt og i dårlig forfatning etter hvert. Men med tålmodighet og improvisasjon går vi ut fra at vi skal klare å gi ut det antall utgaver av Blue Beret som er målsettingen.

Foruten ansvaret for redigering og utgivelse av Blue Beret, skal presseoffiseren bl.a. forsyne norske massemedia med pressemeldinger samt å skaffe stoff om den norske FN-kontingenten overfor UNIFILs øvrige avdelinger. Det betyr i praksis at vi også skal gi bidrag til månedsmagasinet "LITANI".

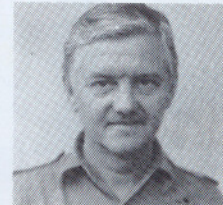
Trykktiden er for lang og omstendelig til at Blue Beret vil være et magasin med de helt ferske nyheter. Men vi vil søke å la Blue Beret dekke et tverrsnitt av hele virksomheten i den norske FN-styrken i Libanon. Det vil si at vi ikke bare skal dekke NORBATT—men også det som skjer i NORCO, NORMAINTCOY og MOVCON. Vi håper derfor på et fruktbart samarbeid med feed-back fra alle.

Vi skal forsøke å få frem noe om tjenesten her nede og det sivile miljø vi befinner oss i. Ellers vil vi ta hensyn til det forhold at bladet har en interessert leserkrets hjemme i Norge.

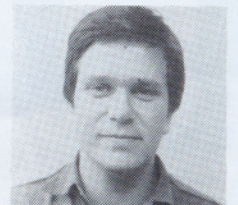
Vi har tatt sikte på å utgi første utgave i begynnelsen av juli, og de etterfølgende utgaver med ca. en måneds mellomrom. Siste utgave vil bli en minnebok hvor samtlige Blue Beret-utgaver utgitt i elveren er innbundet sammen med avdelingsbilder og noe tilleggsstoff. Vi antar at boken vil foreligge ferdig trykt i begynnelsen av november. Boken vil koste USD10 pr. stk. De som ønsker å skaffe seg boken må innbetale beløpet avdelingsvis innen 15. juli.

Denne første utgaven av Blue Beret dekker noen glimt fra innrykket på Sør-Gardermoen, rulleringen til Libanon og hand-overen. I tillegg har vi funnet det naturlig å legge vekt på hva oppholdet i Libanon dreier seg om, og annen orientering og tips til nytte for tjenesten og fritid.

Hilsen den nye red.

Asbjørn Svarstad

Einar Strømstad

Blue

Juli 1983

Den norske FN-styrken i Libanon

Redaksjon:

Red: Løytnant Asbjørn Svarstad

Ass: Fenrik Einar Strømstad

Trykk:

Zavallis Press Ltd.

Postbox 1142, Nicosia,

Kypros

FNs generalsekretær besøkte den nye UNIFIL- kontingenten på Sør-Gardermoen

Under sitt fire dagers opphold i Norge besøkte FN's generalsekretær, Javier Pérez de Cuellar, Sør-Gardermoen og møtte bl.a. befalet i den kontingenten som skal avløse den tiende kontingenten i Syd-Libanon.

Under lunsjen som ble gitt av UNIFIL-styrkene på Gardermoen roste de Cuellar de norske FN-soldatene for deres innsats i fredens tjeneste - og fremhevet det ansvar soldatene har og også den fare de utsetter seg for.

Generalsekretæren fulgte interessert med i opplæringen, og fikk bl.a. demonstrert hvordan man undersøker sivilt personell og kjøretøy som skal passere kontroll-punktene, og hunden de har med seg er spesialist i å finne sprengstoff som kan være skjult i bilene.

Sammen med de Cuellar ser vi fra venstre fenrik Bjørn Solheim, Trustna, løytnant Terje Wolden, Sortland, fenrik Espen Einbu, og løytnant Kristian Haarberg—begge fra Drøbak.

Frigjøringsdagen er noe helt spesielt for oss nordmenn

På Sør-Gardermoen ble 8. mai markert med parade-oppstilling av NORBATT XI samt en del befal fra

NORCO og MOVCON. Vernedyktighetsmedaljen ble samtidig utdelt til de fleste.

Sjef for kompani B, Atle N. Standnes delte ut vernedyktighetsmedaljen til kompaniets soldater på frigjøringsdagen.

— De fleste som er her, har levd et helt liv i frihet. Men det har kostet å verne om friheten, i form av verneplikt og penger. Krig og okupasjon koster enda mer. Libanon er et land uten denne samme fred og frihet. La oss gi et bidrag til å bedre tidene for folket i Midt-Østen, sa oberst Martin Hjelmervik Ness i sin tale til rundt 1000 mennesker, da frigjøringsdagen ble markert på Sør-Gardermoen før avreisen.

— De tidligere norske kontingentene har utført en fremragende tjeneste i UNIFIL-styrkene. Men innsatsen har kostet både menneskeliv og midler. Over 90 FN-soldater har mistet livet i Midt-Østen, flere av dem fra de norske avdelingene, sa oberst Ness videre.

— Motivene for å reise nedover er høyst forskjellige, men felles for alle er at dere skal utføre en jobb til beste for landet, folket og FN. Lykke til i fredstjenesten, avsluttet oberst Ness sin tale med.

Så var tjenesten i gang!

Dermed sto vi der med alt mulig og umulig utstyr. Først nå gikk det opp for oss at vi hadde vervet oss til FN-tjeneste i Libanon. Alle tenkte sitt, og svært få av oss kjente hverandre. Men under den korte, men intensive opplæringsperioden på Sør-Gardermoen ble vennskap etablert og kunnskaper fra førstegangs-tjenesten oppfrisket.

Første dagen med legeundersøkelse, sprøytstikk og urinprøver var kanskje verst. Med øm arm og bak undret vi fælt på hvordan dette skulle bli. Hvordan er befalet, og befalet spurte: —Hvordan er soldatene?

Etterhvert gikk alt lettere, og den dagen vi skulle reise nedover sto vi hutrende på flyplassen og følte oss trøtete, men forberedt til et halvt år i fredens tjeneste. På flyet var stemningen munter, nærmest oppspilt. Mange planla allerede permisjonsreiser til Israel og Kypros.

Men da flyet gikk inn for landing på Beirut flyplass var det ganske stille inne i flyet. Endelig kunne vi sette beina på libanesisk jord, og hadde kulda i Norge blitt forbannet opp og ned var det ikke noe mot forbannelsene mot varmen i Beirut. Arbeidsuniformen var gjennomvåt av svette, og overalt var det folk som

fektet og skrek ordre. Alle fikk bagasjen, og det var med en smule skepsis vi ok i mot splintvesten. —Denne skal dere alltid ha med dere!!

Turen fra Beirut til vårt nye "hjem" var en belastning på hjerte, nerver og bak. En sju timers kjøretur som ville ha kvalifisert til flere års innesperring for sjåførene hjemme i Norge bekreftet inntrykket om at vi var kommet til et annet land og en annen verden. —Slik MÅ vi kjøre for å komme frem!

Slitne og med åpne øyer og munn kom vi tilslutt frem i stupmørket.

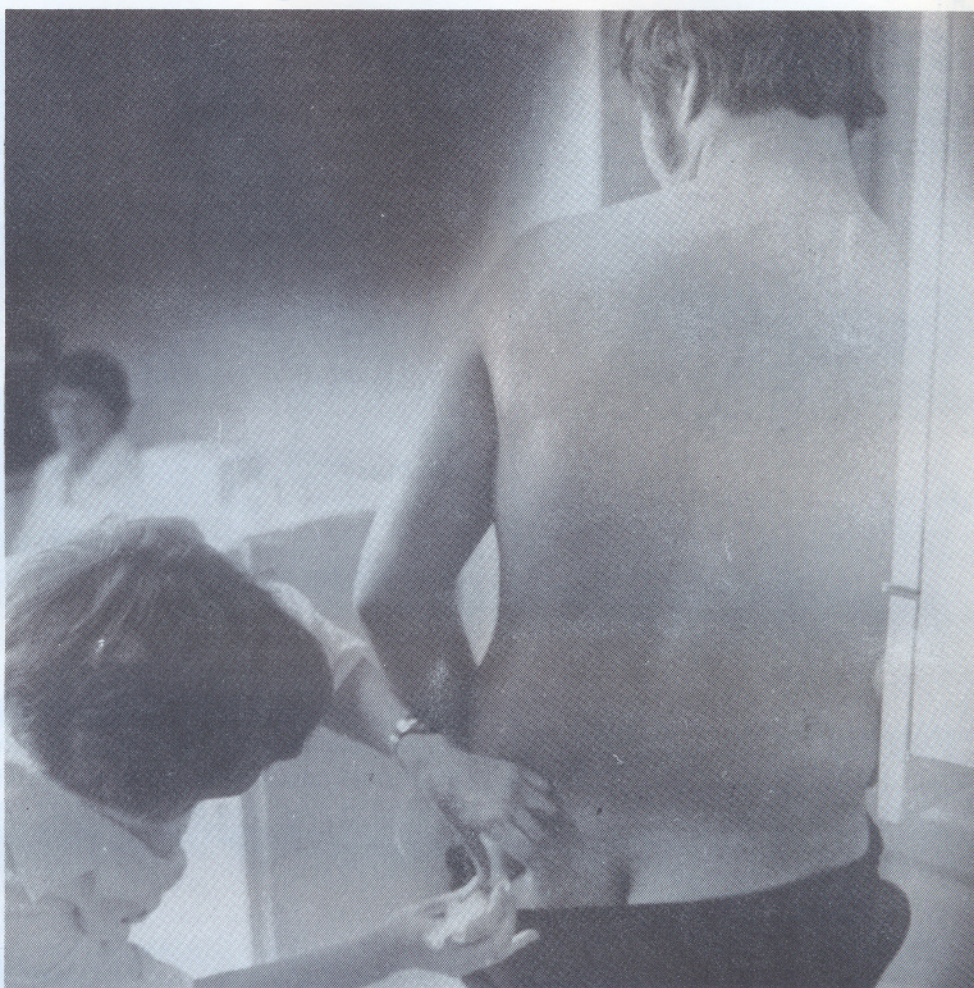
Hvordan skulle dette gå?

Så kom dagen med fremmøte og "rund-mølle". Dette minte mistenkelig mye om rekruttskolen. -Hold rekka, karer! Først skal dere skrive reiseregning, så skal dere . . .

Innrykk og inntrykk på en måned

De fortalte jammen ikke om sykestua. Der sto sykepleierne og smilte samtidig som de kommanderte buksa ned på knærne. —Hvorfor? —Du får kjenne etter! Stiv i armen og i baken stavret vi oss ut av sykestua for å ta fatt på nye lidelser.

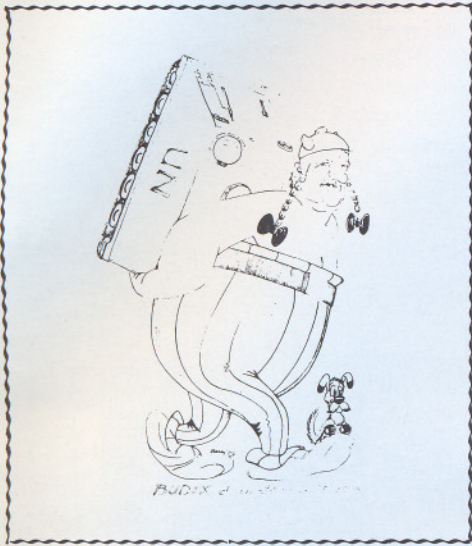

T.V.:

Jo takk, bære tonnevis av utstyr med en arm som ville kvalifisert til uførepensjon. —Hva skal vi med alt det utstyret? —Spre det utover bakken?

T.H.:

Etter å ha sluppet av på flyet i over fme timer var det litt av en overgang å komme til stekvarme og masing. Enkelte ganger hadde vi kanskje grunn til å tro at enkelte mistet oversikten, eller?

Før vi reiste fra Beirut flyplass var de utlevering av splintvest. Nå var de ingen vei tilbake, hvis det var noe ønske. Alvoret var begynt—jobben skulle gjøres!

Norbatt XI overtar

Norbatt har etablert stor tillit blant befolkningen i området, sier general Callaghan.

Sjefen for UNIFIL-styrkene general William Callaghan foretok den høytidelige overleveringen av FN-fanen til sjef for NORBATT XI, oberst Martin Hjelmervik Ness mandag 30. mai.

Under seremonien i det norske hovedkvarteret for bataljonen inispiserte general Callaghan de nye norske soldatene. I sin tale sa general Callaghan bl.a.:

— Jeg trenger ikke gjenta på ny de mange vanskeligheter NORBATT X sto overfor når de kom. Imidlertid, ble problemene løst etter hvert med profesjonell dyktighet, tålmodighet og forståelse. NORBATT har lyktes i å etablere stor tillit blant befolkningen i området.

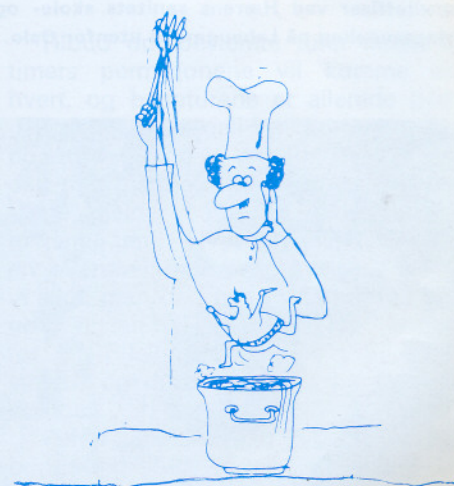
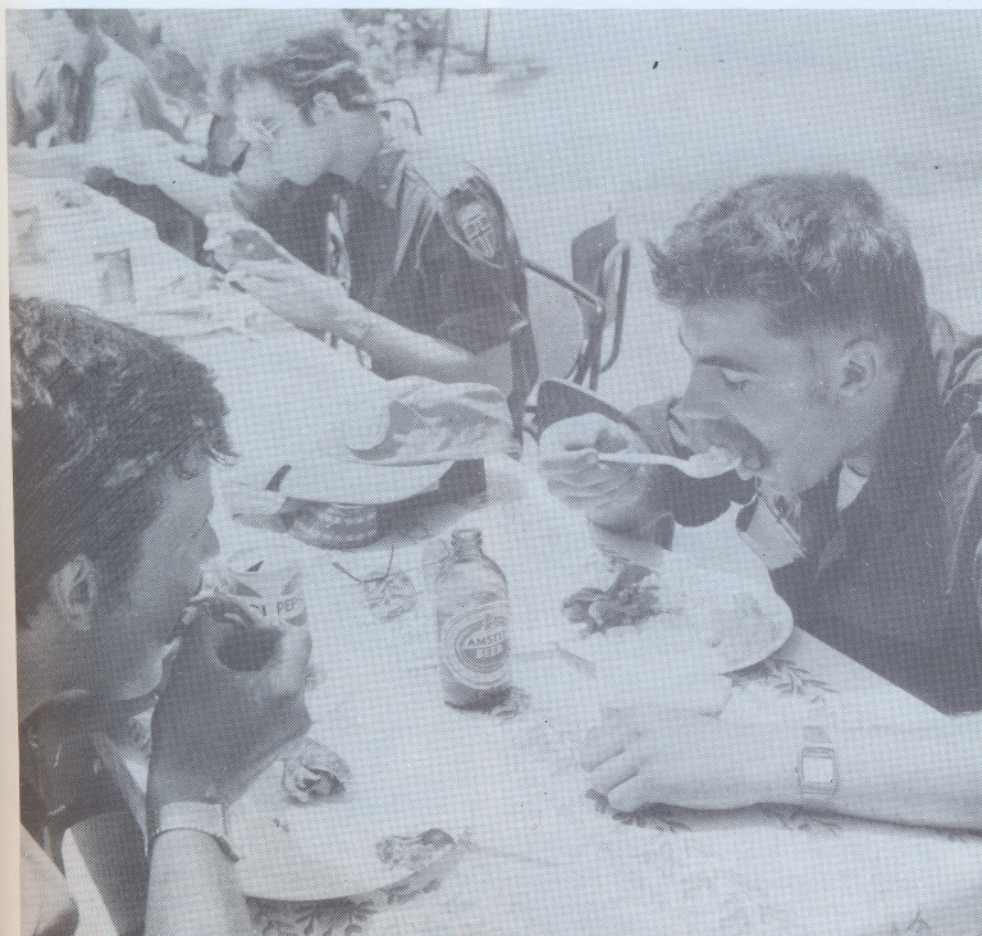
Til oberst Ness vil jeg uttrykke et

varmt velkommen til UNIFIL-styrken. Jeg håper dere vil få belønning for deres opphold her og har tro på at dere vil opprettholde det gode omdømme som de tidligere norske bataljoner har opparbeidet. Lykke til og takk!

Tilstede under seremonien var foruten sjef for hele den norske UNIFIL-styrken, oberst Erling Hoem, den norske Ch'arge d'affaires Flagstad i Beirut og andre innbudte gjester fra alle UNIFILs avdelinger samt representanter for lokalbefolkningen i området. Et vellykket arrangement ble avsluttet med en lunsj som besto av norsk mat med spekeskinke, fenalår, fårepølse, øl og mineralvann mm. NORBATT XI retter en varm takk til følgende firma i Norge som ga sitt bidrag til den vellykkede lunsjen: Hamar Bryggeri A/S, Kolbjørn Grobøl, Gjøvik og Vestfold Flatbrødfabrikk A/S, Barkåker.

Sjefen for UNIFIL, den irske generalen William Callaghan overrakte UNIFILs fane til sjefen for NORBATT XI, oberst Martin Hjelmervik Ness.

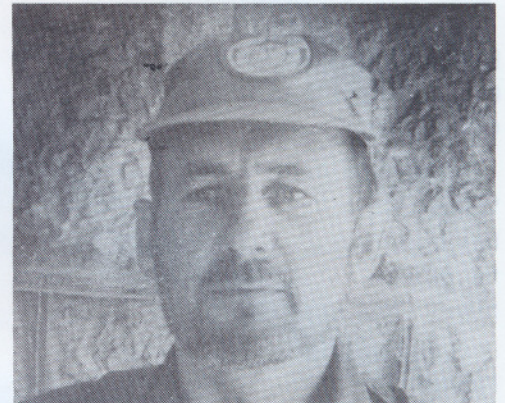
To som satte pris på god norsk speke-
mat i Libanesisk varme.

Kjell Arild Lycke, Skiptvedt (til venstre)
og fenrik John Løkås, Fauske.

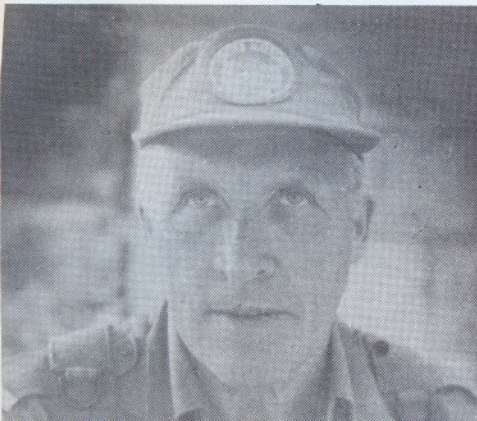
NØKKELBEFAL I NORBATT XI

Oberst Martin Hjelmervik Ness (f. 1938) bataljonsjef. Tjenestegjør ellers i staben i Forsvarsdistrikt 8/Infanteridistrikt 8, Stavanger.

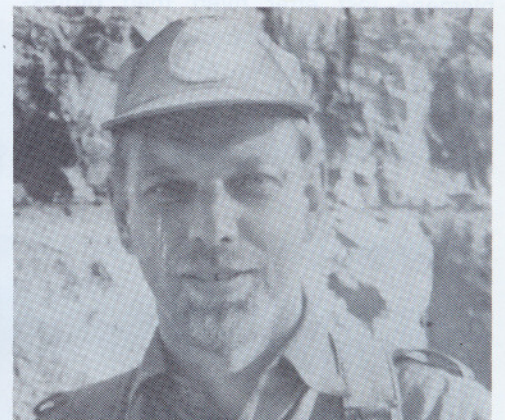
Oberstløytnant Gullik Nilsen (f. 1930) bataljonens nestkommanderende. Sivilt yrke: Administrasjonssjef i Oppland fylkeskommune, Gjøvik.

Major Richard Nederberg (f. 1924) S1 (personelloffiser). Tjenestegjør ellers som personelloffiser ved Hærens sanitets skole- og øvingsavdeling på Lahaugmoen utenfor Oslo.

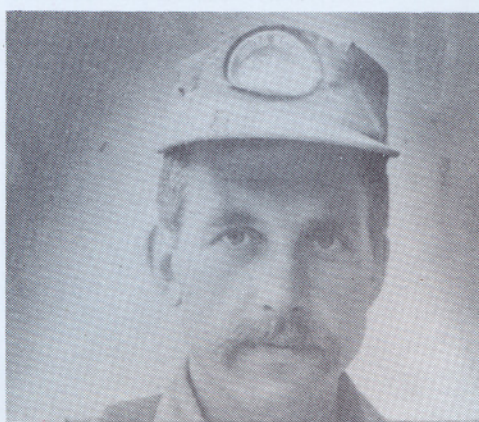
Major Per Kongrød (f. 1929) S3 (operasjonsoffiser). Tjenestegjør ellers ved Nordhøgaland landforsvar, Narvik.

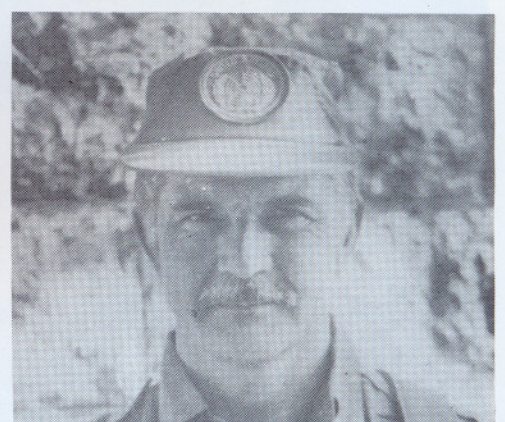
Major Arne Johansen (f. 1946) S4 (forsyningsoffiser). Tjenestegjør ellers ved Skyte- og vinterskolen for Infanteriet, Elverum.

Major John Svendsen (f. 1930) sjef for Stabskompaniet. Tjenestegjør ellers ved Forsvarsdistrikt 7/Infanteriregiment 7, Kristiansand.

Major Torleif Sandnes (f. 1947) sjef for kompani A. Tjenestegjør ellers ved Forsvarsdistrikt 12/Infanteriregiment 12, Trondheim.

Major Atle Normann Standnes (f. 1937) sjef for kompani B. Tjenestegjør ellers som sjef for USK ved Befalsskolen for Infanteriet i Sør-Norge, Heistadmoen ved Kongsberg.

STÅ PÅ - HOLD STILEN!

Så er vi på plass - oppdraget klart. Nå gjelder det å bli en sammensveiset avdeling, både de fra tieren og vi som kom ned i slutten av mai. Fremtiden er spennende. Vi arbeider med det mål å være i nåværende AO i 6 måneder. Situasjonen er likevel slik at vi må ha høy beredskap for mange alternativer. Derfor arbeider vi hardt for å oppnå den beste status både operativt og forsyningsmessig.

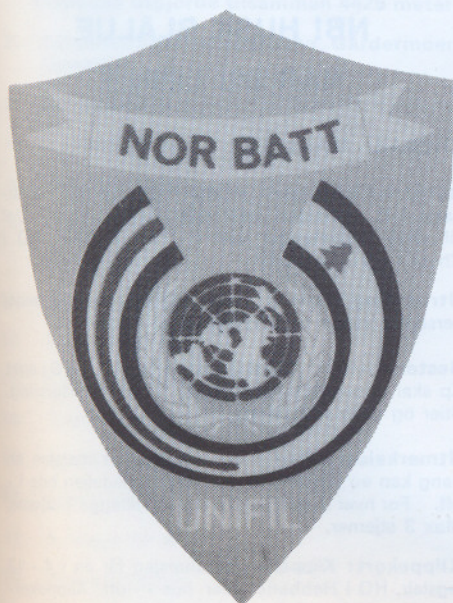
Orden, vedlikehold og hygiene er en forutsetning for god operativ status. Derfor har vi kjørt hardt på dette. Vi går nå inn i en periode med utdanning. Dette er en fortsettelse av den tjenesten vi hadde på Sør-Gardermoen. Nå er det opp til oss. Sikker, korrekt og fast opptreden og handlemåte vil alltid gi det beste resultat. Dette gjelder både i øyeblikket og over lengre tid.

Vi har nå kommet langt. Det har over hele AO blitt gjort en meget god jobb. Dette gjelder i alle avdelinger i bataljonen, både ute og inne i Saqi.

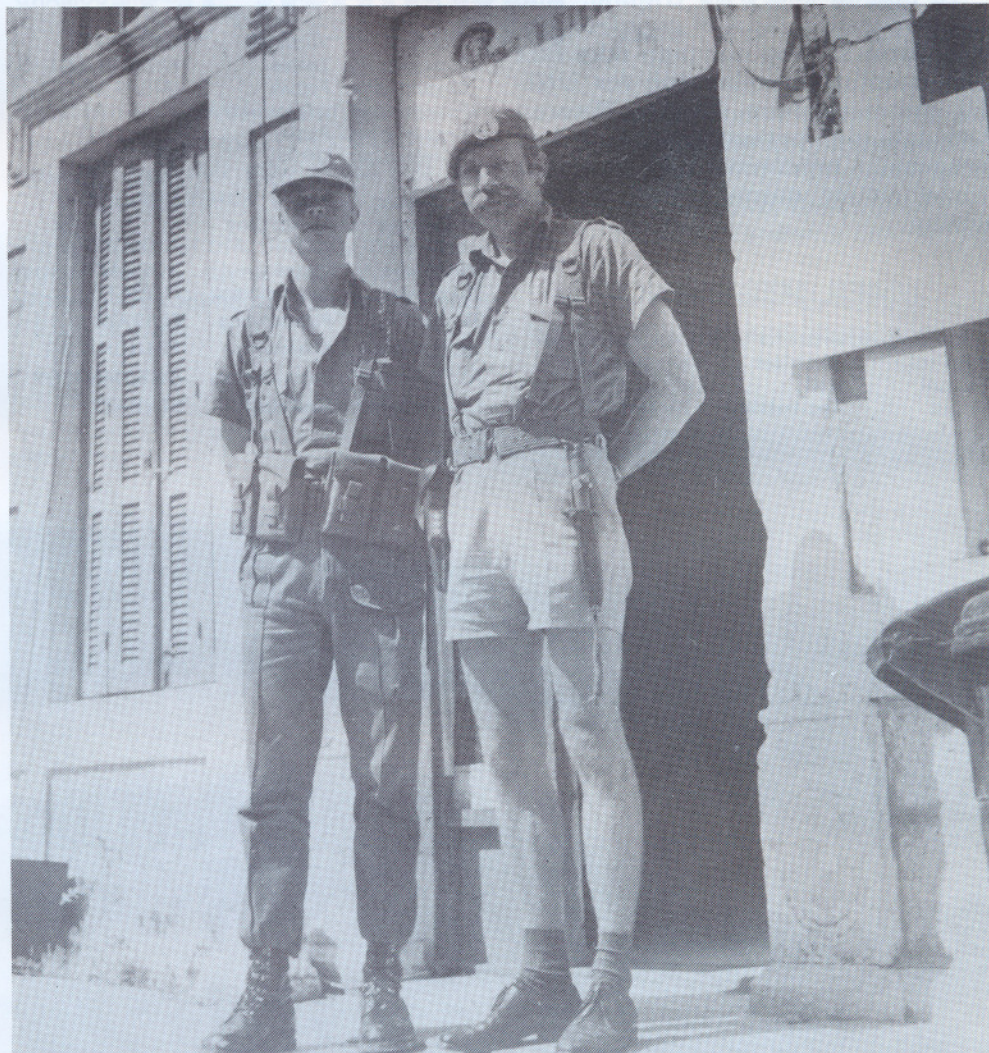
Stå derfor på - hold stilen.

Vis at vi kan og vil, både i vanskelige situasjoner og under rolige forhold. Det siste kan ofte være det mest krevende.

BN Sjef
Oberst
Martin H Ness

REDUSERT VELFERDSBUDSJETT

Selv om velferdsbudsjettet er blitt sterkt redusert, skal aktivitetene fra velferdskontoret ikke minke, lover velferdsoffiser Håkon O. Nes og assisterende velferdsoffiser Geir-Inge Mossige (til venstre).

Velferdsoffiseren i NORBATT XI, kaptein Håkon O. Nes, håper på underholdningskrefter blant våre egne i bataljonen.

NORBATT XI er tildelt færre midler til velferd enn tidligere, sier kaptein Nes.— Dette betyr bl.a. at besøk av dyre pop-grupper o.l. må begrenses sterkt. Vi håper derfor at vi får tak i underholdningskrefter blant våre egne, som kan nyttes i bataljonen og eventuelt representere også andre steder i UNIFIL.

Radio NORBATT vil holde fram som nå, og vi arbeider med å få flyttet radioen til et høyere sted i Saqi, slik at mottagerforholdene ute ved de enkelte posisjoner skal bli bedre. Vi vil få en ny sender fra Norge med det første, og dette vil nok også hjelpe på for våre frivillige radioentusiaster.

Tilbud om bestemte turer innen 60-timers permisjonene vil komme etter hvert, og badeturene er allerede godt i gang. Litt materiell er kommet ut til posisjonene, og vi arbeider for å bli tildelt mer gjennom Force Welfare Officer. Dette gjelder både TV, video, idrettsmateriell mm. Hvor mye vi kan få før en eventuell mandatfornyelse i juli vet vi ikke, men den nye FWO har lovet oss god bistand. NORBATT har ansvaret for UNIFIL-mesterskapene i bridge og stafett, og disse vil trolig bli avviklet i oktober.

Vi har allerede i gang kurser i arabisk, bridge og karate, og flere tilbud kan komme—alt etter behov hos dere. Bok- og videoutlån skjer ved velferdskontoret i Saqi, og vi har en del instrumenter som også kan lånes ut. Kom innom Ludvig Bar i Saqi, slå av en prat, få gratis hårklipp(?)—eller bare slapp av hos oss.

Idrettsoffiseren informerer

La det gå sport i å trimme. Alle oppfordres til å drive egentrening. Når dette skrives har man ikke fått den endelige terminlisten for UNIFIL-mesterskapene. Idrettsoffiseren kan allikevel presentere et variert program. Imidlertid tar han det forbehold at datoene kan bli noe endret.

UNIFIL-MESTERSKAP

Foreløpig terminliste for UNIFIL-mesterskapene

Dato (ca.)	Aktivitet	Arrangør
19. juni	Golf	MP COY
15. juli	Tau-trekking	IRISHBATT

25. juli	Darts	CAMP COMAND
25. juli	Bordtennis	HELIWING
5. august	Volleyball	GHANBATT
25. august	Tennis	FRENCH LOG
5. september	Fotball	IRISHBATT
15. september	Infanteri-konk.	DUTCHBATT
20. september	Rugby	IRISHBATT
25. september	UNIFIL	
	10,000 m	CAMP COMAND
5. oktober	Stafett	NORBATT
10. oktober	30 km gang (lag)	FINBATT
25. oktober	Bridge	NORBATT
25. oktober	Geværskyting	FIJIBATT
25. oktober	Pistolskyting	FIJIBATT
5. november	Svømming	FRENCH LOG
10. november	Semimaraton	SWEDMEDCOY
15. november	Basketball	SENBATT

NORBATT-MESTERSKAP

Terminliste for NORBATT XI

9. juni	Fotballserien starter
9. og 10. juni	Marsjmerkeprøve
13. juni	Volleyballserien starter
29. juni	Terrenngløp Saqi - 3 km
5. juli	BN-mesterskap i darts
6. juli	Hebbariye-stafetten
8. juli	BN-mesterskap i bordtennis
13. juli	Terrenngløp 4 km - Tall Qeizi
20. juli	h'aiya-stafetten
27. juli	Kachaiya-løpet, 5,2 km
3. august	Blat-stafetten
10. august	Terrenngløp 3,6 km - Saqi
17. august	Jalla-stafetten
24. august	Prøve til Infanteriknappen
26. august	Prøve til Infanteriknappen
30. august	Pl-høyden rundt - 2.9 km
15. og 17. september	Marsjmerkeprøve
21. september	Blat-løpet - 3,7 km
28. september	Hebbariye-løpet - 4 km
4. oktober	NORBATT-mesterskap i AG 3
5. oktober	NORBATT-mesterskap i pistol
12. oktober	NORBATT-mesterskap i vektløfting
4. november	NORBATT-mesterskap i bridge
5. november	NORBATT-mesterskap i bridge

Det er viktig at alle som vil delta i konkurransene krysser av datoen for arrangementet, og legger opp treningen sin etter dette. Trenger dere hjelp til treningsopplegget - kontakt idrettsoffiseren. De som vil prøve å kvalifisere seg til UNIFIL-mesterskapene må si fra om dette til idrettsoffiseren. Vi kan da få samlet de interesserte, slik at forberedelsene kan startes straks. Husk å planlegg langpermen slik at den ikke kolliderer med den oppgitte dato for konkurransene. Dere bør ha som mål å ta idrettsmerket, gjennomføre marsjmerket og å gjennomføre fire av de syv terrenngløpene. Det kan bli temmelig varmt utover sommeren, og det er gjerne best å legge utholdenhetstreningen til tidlig på morgenen.

NB! HUSK BLÅLUE NÅR DU LØPER

CHEBAA - MARSJEN:

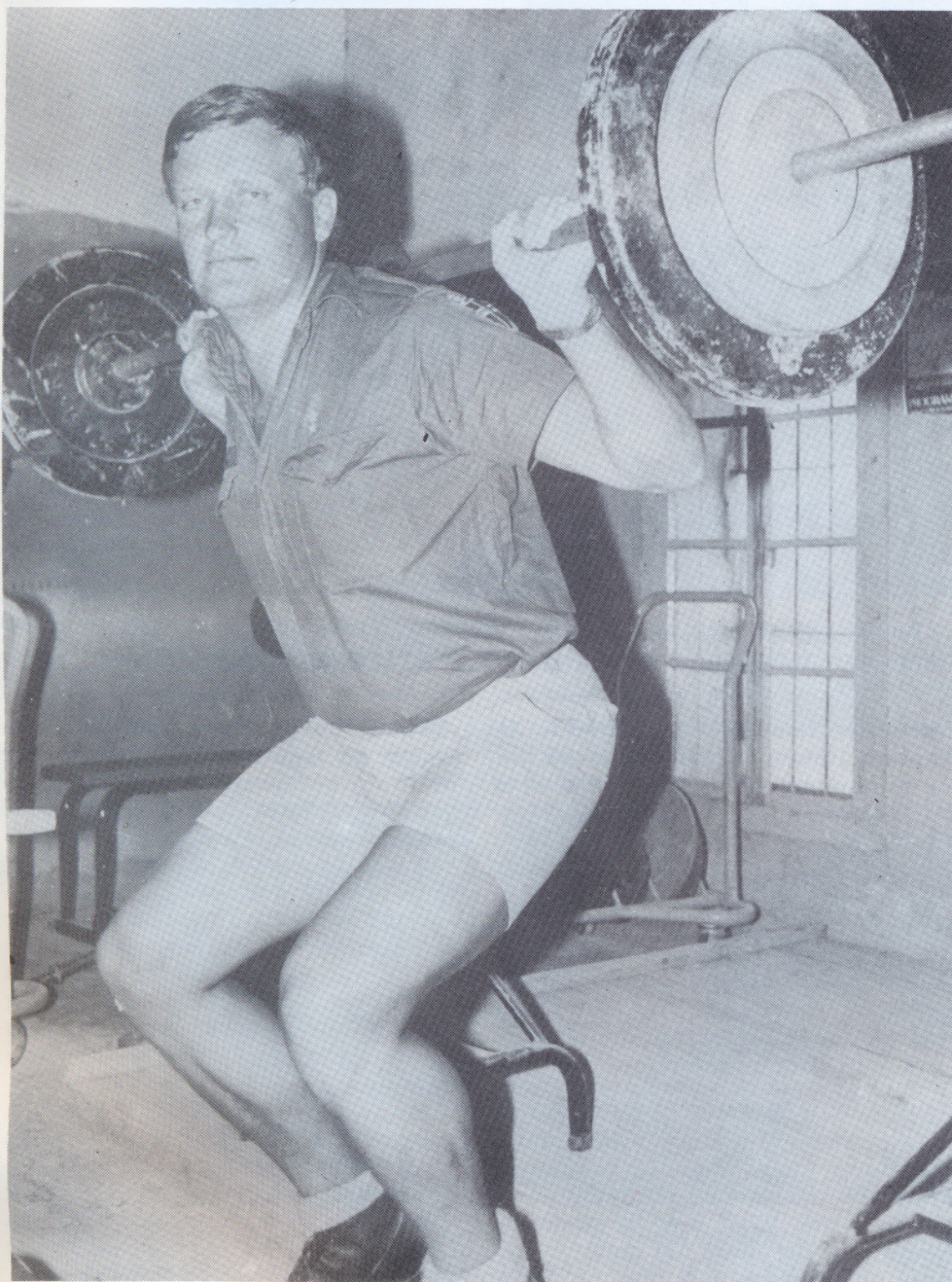
Rute: 4-13 Lagsleir - 4-14B - Chebaa HQ - Hebbarie 4-6. Marsjen kan gås begge veier. Det vil være klippetenger ved 4 - 13, 4 - 14B, HQ i Chebaa og i Hebbarie.

Utrustning/antrekk: Mil. uniform m/stridsbelte, personlig våpen og feltflaske med drikke.

Bestemmelser: Minst 2 mann i følge. OPS i eget Kp skal underrettes før marsjen starter for klarering. Stier og veier skal følges.

Utmerkelse: Etter å ha gjennomført marsjen en gang kan en kjøpe Chebaa - marsj medaljen hos I - off. For hver 3. gang siden kan en tillegge 1 stjerne. Max 3 stjerner.

Klippekort: Klippekort for marsjen får en i 4 - 13 lagsleir, HQ i Hebbarie eller hos I - off. Klippekortene leveres I - off for registrering.

Idrettsoffiser Tor Grini, ekte bergenser, oppfordrer alle til å ta krafttak for å holde seg i form.

Lengde: 22 km.

EBEL ES SAQI-MARSJEN

Rute 1. Idrettsbygget i Saqi - 4 - 2B - 4 - 25 - 4 - 5A
Og retur.

Rute 2. Idrettsbygget i Saqi - 4 - 2B - 4 - 25 - BOUR-
RHOZKRYSS Skytebaneveien - Idrettsbygget i Saqi.

Rute 3. Idrettsbygget i Saqi - 4 - 2B - Skytebane-
veien OPSen i Blat og retur.

Marsrutene kan en starte hvor som helst på og gå
rundt til startstedet igjen.

Det vil være klippetenger på følgende steder:

Idrettsbygget i Saqi, 4-5A, BOURRHOZKRYSSSET,
OPS'en i BLAT. Etter hvert som en har gått 3
ganger må slippen leveres l-off, for registrering, slik
at marsjdiplomet kan fylles ut ved dimisjon Norbatt
XI.

Bestemmelser: Minst 2 mann i følge. Stier og
veier skal følges.

Utmerkelser: Som i Chebaamarsjen pluss diplom.

Klippekort: Klippekort for marsjen får en hos l - off.

Lengde: 15 km.

Bra innsats av FN-troppene under Gardermo- stafetten

Selv om det er en stund siden, tar vi med
FN-styrkens suverene innsats under Garder-
mostafetten 19. mai. Av 20 lag som stilte til
start var 14 av dem fra FN-styrken. Beste
FN-tropp var 2. tropp i kompani B. Laget besto
av sersjant Tor Frøysaker, sersjant Haakon
Lyder Larsen, sersjant Karsten Raa, Stein Ivar
Børseth, Lars Enevoldsen, Audun Hofstad og
Jan Hilmar Finnvåg.

Etappene utgjorde tilsammen 4425 meter.

1. Administrasjonsskavdronen Gardermoen
flystasjon
2. 2. tropp KP B
3. 3. tropp KP A
4. Hundetroppen
6. 1. tropp KP A
7. Sanitetstroppen
11. 1. tropp KP B
12. 3. tropp KP A
13. 2. tropp KP B
14. Trentroppen
15. Stabstroppen
16. 4. tropp KP B
18. 4. tropp KP A
19. Pionertroppen
20. Sambandstroppen

Kjapp bergenser gikk tre-mila på 2.49,15

Sersjant Harald Wergeland har markert
seg kraftig på tre-mila. På sterke 2,49.15
passerte han mål etter å ha slitt seg
gjennom den harde løypa.

— Formen er bra, men jeg må kanskje
regne med å stivne utpå dagen, var
Wergelands kommentar etter mållankomst
i Ebel es Saqi.

— Heldigvis startet marsjen halv seks
om morgenen, slik at temperaturen var
passe.

Med ekte bergensk beskjedenhet sva-
rer han nei på vårt spørsmål om han føler
seg sliten.

Harald Wergeland tjenestegjør i 2.
tropp i kompani B, som ligger i Blat.

Personlig hygiene er viktig!

Av bataljonslege Tore Farsund

Bataljonslege Tore Farsund sammen méd noen av sine medhjelpere. Fra venstre løytnant Lill Karin Berg, Knut Øveraasen, Gjøvik, Kjell Leonardsen, Vestvågøy, Kristin Johansen, Skien og Rolf Sveen, Hamar.

Bataljonslegen, Tore Farsund, er i det sivile liv lege ved Haukeland sykehus, hvor han er kirurg med urilogi som spesialfelt. Farsund er 49 år, og han skal bare være ved NORBATT XI i tre måneder.

Sykdomsbildet som vi opplever i Midt-Østen, varierer med årstidene. I vinterhalvåret er vi plaget vesentlig av luftveisinfeksjoner, mens helsetruselen i sommerhalvåret domineres av tarminfeksjoner. Det er viktig at vi alle gjør det vi kan for at denne trusselen skal bli så liten som mulig. Det er klart at dette er en oppgave for ledelsen i NORBATT XI med hjelp av hygiene-team og sanitetspersonell forøvrig. Men i tillegg kan hver enkelt av oss redusere risikoen for å få tarmbesvær.

Tarminfeksjoner slik vi opplever det, er preget av diare og oppkast. Årsaken til plagene er 1. virus, 2. bakterier, 3. toksiner, dvs. giftstoffer som blir produsert av bakterier og 4. parasitter som kan finnes i mat og drikke.

En del av disse mikrobenes kan vi beskytte oss mot i noen grad ved vaksinasjon, f.eks. tyfoid feber og kolera. Men for de fleste av disse sykdomsfremkallende mikroorganismene har vi ikke noen beskyttelse, og i mange tilfelle har vi heller ikke behanding som kan utrydde infeksjonen når vi først har fått den i oss. Derfor er det forebyggelse som er det viktigste vi kan gjøre.

Når vi blir utsatt for disse infeksjonene, kommer symptomene eller plagene ofte plutselig og kort tid etter at vi har fått mikroorganismene i oss. Kval-

me og oppkast er det første vi opplever, men i tillegg føler vi oss oppblåst i magen, og i neste omgang kommer diareen. Dette skyldes at infeksjonen fører til oppsamling av væske i tarmene og økt tarmbevegelse. Denne væsken suges ut gjennom tarmveggen, dvs. stort væsketap og påfølgende tørste. På grunn av kvalmen er det imidlertid vanskelig å få nok væske i seg. Dette er en alvorlig tilstand fordi væsketapet gjennom tarmen kommer i tillegg til det vi mister gjennom svette. Vi kan godt klare oss uten mat en dag eller to, men væske må vi ha daglig, og her i varmen må vi øke væsketilførselen sammen lignet med det vi bruker hjemme.

Risikoen for tarminfeksjoner setter store krav til kjøkken-personalet. De må være omhyggelige med tilberedning av maten. Råstoffene må være friske, de må være spesielt renlige. Matforgiftningsbakterier vokser svært fort ved 20-30°C. Lett bederlige matvarer må således lagres forsvarlig i kjøle- eller fryserom og oppbevares kortest mulig tid uten kjøling ved tilberedning og servering. Maten må oppbevares forsvarlig i kjølerom eller fryserom. Lagring må være beskyttet mot fluer og andre insekter eller dyr. Men kjøkken-personalet kan sitt fag, og det er lett å kontrollere at retnings-

linjer blir fulgt. Dette er den sentrale ledelse sitt ansvar med hjelp av sanitetspersonellet.

Det som imidlertid er langt vanskeligere å føre kontroll med er det enkelte gjør. Vi vet at mange av forskjellige grunner gjerne vil tilberede mat på egen hånd. Dette foregår på et mer eller mindre amatørmessig plan. Oppbevaringsmulighetene er dårlige, mangel på kjøleskap, dårlige rengjøringsmuligheter, manglende kunnskap om oppbevaringsmetoder. Ofte er det flere personer som bruker det samme utstyret ved matlagning. Det tar ikke lang tid før matrester inneholder store mengder sykdomsfremkallende mikrober, og dermed er sjansene for sykdom overhengende.

Fra et helsemessig synspunkt er det derfor ikke tilrådelig at man driver med lokal matlagning rundt om i de forskjellige forlegninger. Vi kan ikke føre kontroll med den standard som finnes. Vi har heller ikke mulighet til å ha et fullverdig utstyr til lagring og tilberedning av maten.

Når vi vet hvor lett det er å bli tilført disse sykdomsfremkallende mikroorganismer må vi derfor vise en slik selvdisciplin av vi avstår fra den risiko det er å lage mat på egen hånd.

Det er også klart at de lokale serveringssteder representerer en betydelig risiko for å påføre seg alvorlige matforgiftninger. I noen grad er disse kafeene underlagt inspeksjon når det gjelder hygiene, men det kan være vanskelig å sikre seg at den standard til hygiene som blir krevet, til enhver tid blir innfridd. At man har spist et måltid et slikt sted uten å bli syk er heller ingen garanti for at man ikke kan bli syk neste gang.

Derfor må vi alle i denne sommerperioden legge oss på minne at det stilles et spesielt krav til hver enkelt av oss når det gjelder hygiene. Dette omfatter personlig hygiene, håndvask etter toilett besøk. Videre må vi la de tilberede maten som har kunnskap og erfaring, dvs kjøkkenpersonalet. Her finnes kontrolltiltak og utstyr som sikrer forsvarlig omgang med matvarene. Vi andre må vise slik selvdisciplin at vi ikke utsetter oss for unødige farer. Tarminfeksjoner her i Midt-Østen kan være en alvorlig sykdom og i enkelte tilfelle direkte livstruende.

SOGA OM NORBATT XI

I året 983 etter tusen, i den tida då Olav Blide var konung i Noreg, fekk Martin frå Rogaland bod om at han skulle være hovding for den flokken som no skulle fare til Midt-Austen for å halde styr på krigarfolket der. Martin takka ja til bodet, og snart samla han flokken på Gardarmoen. Han kledde dei i blått; og sjølv fekk han namnet Hårhatar av di han helst såg at alle raka seg på hovudet.

Den gjevaste i flokken etter hovdingen var Gullik frå Gjøvik. Han vart og kalla stepparen. Dette namnet fekk han av di han laga så mange gilde blot. Han tala mykje om kor gildt det kunne være om flokken kunne få danse på desse blota, men då det mest ikkje fantes friller i flokken, fekk han det ikkje til.

Den i flokken som stadig freista å få hovdingen med på dristige slag, var

Per frå Nord. Han bar og namnet Den gamle, då han var ein av dei eldste og mest vise i flokken.

Richard med Tavla, som kom frå Lahaug, var ein av dei næraste rådmennene hovdingen hadde. Oppgåva hans var å halde rekneskap med kor mange våpenføre menn flokken hadde. Han streid mykje med dette, og han var på farten både seint og tidleg. Han fikk såleis tilnamnet Flygaren.

Den mannen som skulle syte for at flokken fekk alt dei trong i striden, heite Arne. Han strauk tidleg or landet, og saga taler ikkje meir om han.

Hovdingen delte no flokken i tre delar, og sette ein mann som leiar i kvar av dei mindre flokkane. Torleif frå Nidaros vart leiar av A-flokken medan Atle frå Kongsberg fekk B-flokken. Desse to

tykte hovdingen ille om, så han baud dei å ta flokkane sine med sei og fare like til Haugersætra. Der kunne dei øve til dei synte seg gode nok for å gå i striden. Korleis det gjekk med dei, står å lese ein annan stad i saga.

Leiaren i den tredje flokken, som også vært kalla stabs-flokken, vart John frå Sørlandet. Han og nestleiaren han, Are frå Tunsberg, dreiv flokken sin særst godt. Ikkje sjelden, når dei fekk samla flokken til morgonfylkinga, messa dei i fleire timar før dei kom i gang med øvinga. Når så øvinga kom i gang, hadde dei spreid flokken så mykje at dei knapt visste av ein einaste man. Dei var baa svært glade om alle fann heim når mørkret kom om kvelden. Dette var det Martin hadde å hjelpe seg med. Det såg ikkje lyst ut. Korleis det gjekk, står og lese seinare i saga.

-This is Radio Norbatt!

— This is Radio Norbatt!

— Vi vil gjerne få sende en hilsen til FN-soldat... Slik lyder det når Radio Norbatts mest populære programpost "Postkassa" går på lufta hver lørdag kveld. Radio Norbatt er FN-soldatenes egen radiostasjon, og den ligger i Ebel es Saqi. I hver kontingent er det blitt sendt over 1000 timer fra Radio Norbatt, og selvfølgelig er det blitt mest musikk. Men assisterende velferdsoffiser Magne Wullum forteller til Blue Beret at radioen har faste programposter som nyheter, sport, hendinger i området her nede og flere musikk-program.

— "Postkassa" har nok blitt så populær fordi soldater og befal i FN-styken synes det er koselig å få en hilsen hjemmefra via radioen. Det er alltid spennende å høre om det er noen som hilser. Radio Norbatt betyr mye rent velferdsmessig, og hver dag er det mange som er med oss ved radioen fra 18.30 til 24.00.

— Hvor mange er det som er med på å drive Radio Norbatt?

— Det er et radioråd på fire medlemmer som står for driften, og rådet knytter til seg medarbeidere blant mannskapene.

Totalt er det drøyt ti som er med bak spakene.

— Det må da koste mye å ha en egen radiostasjon?

— Utgiftene blir dekket av velferdsinspektøren i Norge. Senderanlegg og mixerbord blir leiet fra Televerket. Antennen har vi fått bygget i Israel, og den kom på mellom fem og seks tusen kroner, forteller Wullum.

— Får alle soldatene her i operasjonsområdet (AO) inn Radio Norbatt?

— Dessverre har vi problemer med å nå frem til Chebaa, Blat og nedre Kaoukaba. Men dette håper vi skal rette seg hvis vi får et relé som kan plasseres ute i terrenget. Problemet er at stasjonen sender på FM-båndet, og det er meget følsomt for terrengendringer.

— Hva skal de hjemme i Norge gjøre for å få sendt en hilsen til en av sine i Libanon.

— Vi tar også i mot kassetter hvor det er spilt inn hilsener, og både brev og kassetter sendes til:

Radio Norbatt
Den norske FN-styrken
Feltpostnr. 100,
OSLO/AVGANG UTLAND

VENTETID ER BØNNETID

Kalenderen viste 18. mai. Morgenlyset drev nattmørket bort. Kona og jeg spiste frokost sammen før avreise til Sør-Gardermoen og Sør-Libanon. Vi fant frem andaktsboken "Veien, sannheten og livet". Overskriften for denne spesielle dagen var VENTETID ER BØNNETID.

I Sør-Libanon blir det mye ventetid og mange slags ventetid. Du venter i tjenesten på ett eller annet, du venter på leave, du venter på bibeltur, du venter på gjensyn med kona, med barn, med foreldre, med venner.

Ventetiden kan virke lang og være fylt av lengsel.

Hva kan vi bruke ventetiden til?

For meg er ventetiden en tid fylt av muligheter.

Med øyne, ører og fotoapparat kan jeg fange inn nye syner og lyder, farger i festlig forening og bilder til bruk i fremtiden.

Ved troens instrument kan jeg skru inn Guds bølgelengde i bibelstudium og bønn.

Ventetid er bønnetid synger det enda i øret mitt.

Ventetid er forbønnstid.

Som vind i seilet kjenner jeg susen fra stemmene der hjemme: Vi ber for deg!

Glemmer vi å takke for venners forbønn? Husker vi på familien der hjemme i takk og bønn?

Tar vi med folket i Libanon i bønn? Bærer vi alle parter som står mot hverandre frem for historiens Herre?

La oss bruke ventetiden til å takke vår himmelske Far og jordens Skaper!

La oss ikke vente med å be i Jesu navn! Det haster med å hjelpe hverandre i forbønn.

Apostelen Paulus sier:

"Vær utholdende i bønn, våk og be, med takk til Gud!" Kol. 4,2. Ønsker du forbønn for deg selv eller andre, kan du fylle ut og klippe ut denne slippen og sende den til BN-presten. Presten alene vil se slippen.

Jeg ønsker forbønn for...

.....
Navn/tr/kp om det er ønske om kontakt

Eller anonymt ja/nei.

BN-prest Trygve Omland.

Jan Lochert, Trondheim og Rolf Sveen fra Hamar er klar for sending i Radio Norbatts studio. Assisterende velferdsoffiser Magne Wullum er en av ildsjelene bak Radio Norbatt.

VERDT Å VITE I TILFELLE BRANN

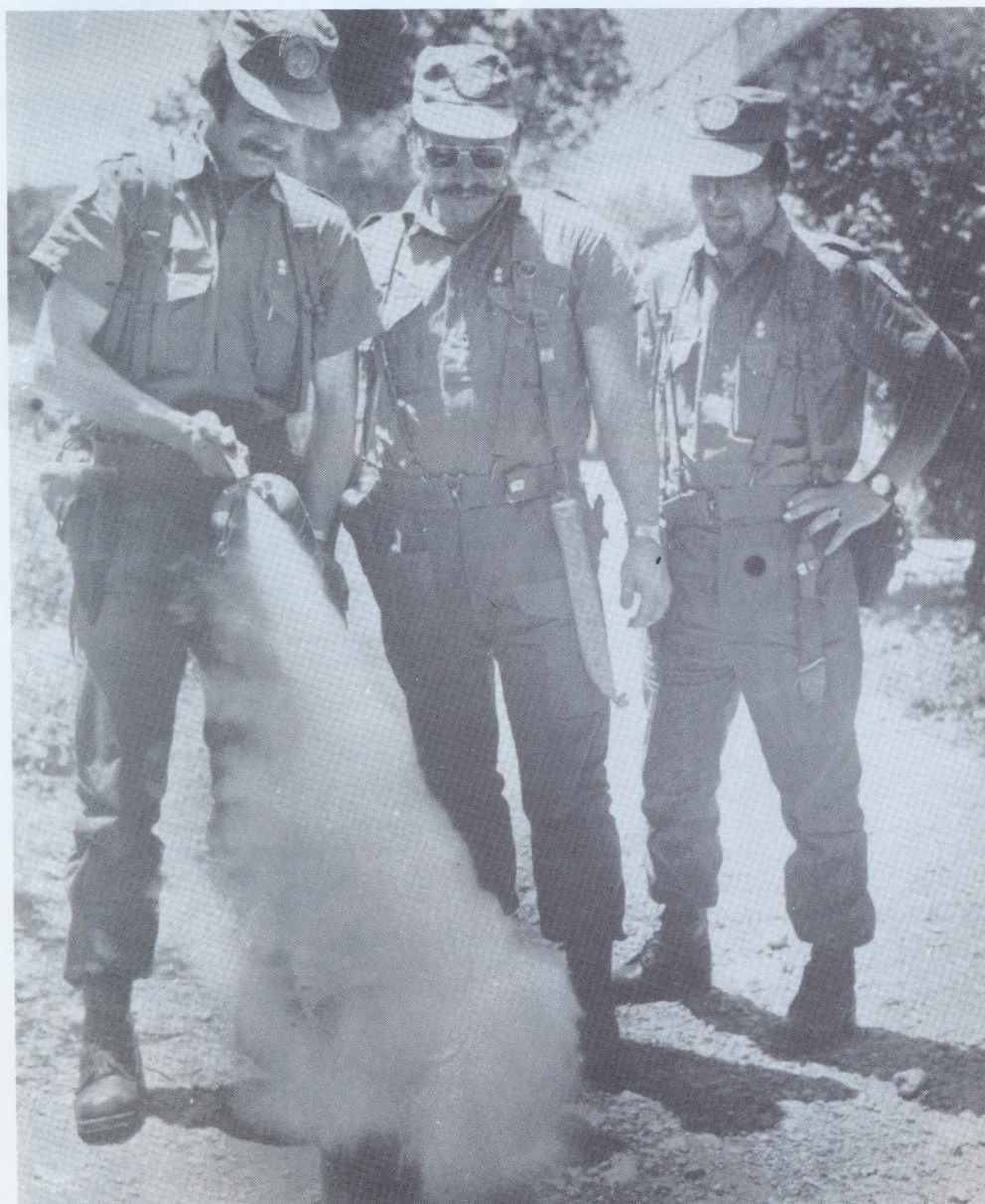
Leirmester Arne Tangen er ute med pekefingeren. Det gjelder brannapparater, og Tangen vil påpeke hva som er viktig i forbindelse med bruk og oppbevaring av apparatene.

1. Når du skal slukke brann med et pulverapparat må du sprøyte korte byger mot brannkilden. Det hjelper ikke å sprøyte opp i flammene.
2. På kjøkkenene står det CO₂-apparater. Dette er flytende gass som gir forbren-

ninger hvis du får det på huden. Hold apparatet på anvist måte. Husk å sprøyte rett på kilden.

3. Brannapparatene skal ikke flyttes, men stå på et fast sted som alle i nærheten kjenner.

Kan dere ikke bruke apparatet, eller det er noe annet som er usikkert—kontakt leirmester Arne Tangen i Ebel es Saqi!

Sprøyt pulveret direkte mot brannkilden i korte byger, sier løytnant Nils-Anders Lien (til venstre), leirmester Arne Tangen og Per Solstad.

Trond Jevnaker, Elverum, og Per Inge Aandal fra Trondheim kjører ut tusenvis av liter vann hver dag.

GUTTA PÅ VANNVOGNA

Dusjrommet en tidlig morgen, du har akkurat fått såpet deg inn skikkelig – mye shampoo i håret, og du synes du har det ganske bra. Men plutselig blir idyllen brutt, ut av dusjen pipler to kalde dråper, og det er kun ett kvarter til matsalen stenger. –Søren, jeg glemte å bestille vann igjen!

Gutta på vannvogna er ikke av de som synes, men som i aller høyeste grad merkes. Trofast stiller de opp med flere hundre liter vann, og ikke minst beviser de at alle i NORBATT er en betydelig brikke. Hver dag henter de vann i Dibnine, fulgt av en eskorte. Men gutta trives, selv om de aldri har fri. Siesta og soling er fremmedord, i stedet sørger de for at vi kan dusje av oss sol-kremen for andre økt.

Hvor mange liter vann det blir i uka? Det er ikke uvanlig med 100,000 liter, om ikke mer.

Tropp med stor respekt :

- Hund og fører må være ett team !

— Jeg tror vi skal lete lenge etter et bedre miljø og så stor troppsstolthet, sier løytnant Svein Graabræk i NORBATTs hundetropp. Troppen består av 17 soldater, to befal og 13 hunder.

Etter syv ukers opplæring ved hundeskolene i Drøbak er troppen i aktiv tjeneste i AO, og hva er egentlig hundetroppens oppdrag i NORBATT?

— Vi skal først og fremst støtte NORBATT med patruljehunder og varslingshunder. I tillegg skal vi stå til rådighet for hele UNIFIL med en narkohund, forteller løytnant Graabræk.

— Hva er forskjellen på en varslingshund og en patruljehund?

— En varslingshund er opplært til å vokte anlegg og installasjoner—hvis det kommer uvedkommende innenfor gjerdet gir hunden signal ved halving. En patruljehund halser derimot aldri, den skal være speideren i patruljen. Ved hjelp av god hørsel og luktesans skal den registrere det som patruljen ikke klarer. Et eksempel hadde vi i Rachaiya, hvor en av patruljehundene snuste opp en person som brøt portforbudet. Allerede på 200 meters avstand oppdaget hunden at det var noe som ikke var som det skulle. Hadde ikke patruljen hatt med hunden hadde den kanskje ikke oppdaget personen.

TRE NYE HUNDER

Hundetroppen har fått tre nye hunder i NORBATT XI. Det er schäferne Ali og Banto, som begge er fire år. I tillegg har troppen fått den fem år gamle Arak, som er bataljonens narkohund. Hundene erstatter Nestor og Laban, som ble for gamle til fortsatt aktiv tjeneste. Den dagen Blue Beret besøkte hundetroppens avdeling i Ebel es Saqi var det løberstemning på grunn av de to hundenes bortgang.

— Vi får et helt spesielt forhold til hundene, hver mann har ansvaret for en egen hund, sier Svein Graabræk. — Første dagen på hundeskolene får hver mann beskjed om hvilken hund de skal ha, og hund og fører arbeider sammen under opplæring og i tjenesten.

— Hva kreves egentlig for å komme med i hundetroppen?

— Mange tror at for å bli hundefører i FN-styrken må de ha erfaring med behandling av hunder. Men sannheten er at mange hundeførere nesten ikke har hatt kontakt med bikkjer før de kommer på skolen. Vi legger stor vekt på soldategenskaper, for å komme i betraktning må hundeførerne ha bevist at de har god fysisk form og at de har en bra førstegangs-tjeneste.

GODT MILJØ

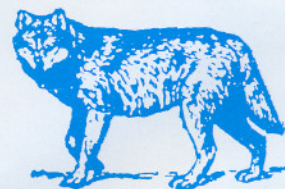
— Hvordan er miljøet i hundetroppen?

— Ettersom vi er så få mann som har et spesialfelt blir det en sammensveiset gjeng. Miljøet er meget bra, og jeg kan uten å skryte si at innsatsen er hundre prosent. Soldatene passer bra på hundene, blant annet løper vi 3 til 6 kilometer hver morgen for å trimme "dyreparken". Dette betyr mye når vi er ute på oppdrag. Det er en fin gjeng å være sjef for, påpeker løytnant Svein Graabræk.

Nå i begynnelsen av NORBATT XI har hundetroppen vært mye opptatt med å etablere god kontakt mellom hunden og føreren. Det er alltid nye forhold som vi må tilpasse oss — dette gjelder ikke minst hundetroppen. Men såvidt vi kunne bedømme har troppen funnet seg godt til rette i VILLA RABIES.

Arak er hundetroppens narkotika-hund. Her er han på sporet av hasj. Oppmuntrer er Ivar Støen fra Oslo.

De tre nye hundene som skal være med å støtte NORBATT XI. Fra høyre står Ali med hundefører John Olav Moi fra Moi, labradoren Arak med Ivar Støen fra Oslo og Banto med fører Robert Pettersen fra Lillehammer.

Blue Beret presenterer "Månedens navn": Moldenser med sans for sauna og trim

— Det er ikke noe problem!

Utsagnet kommer fra løytnant Roald Sølvik, moldenseren som er kjent for sitt pågangsmot. I NORBATT X var han idrettsoffiser, i vår kontingent er han vakthavende offiser. Men gjennom hans anstrengelser i tieren kan vi i elveren nyte godt av badstu og skikkelig trimrom i Saqi Health Studio. Nå skal det også tilføyes at Sølvik ikke gjorde dette alene, men det var han som fikk det i gang.

SNØBALLEN RULLET

— Hvordan kom du på ideen med å lage en sauna?

— Det begynte med at behovet for et toalett og dusjer i tilknytning til trimrommet i Saqi Health Studio ble stadig større. I det hele tatt var det kummerlige forhold. Derfor fant vi ut at vi kunne gjøre en skikkelig jobb. På dagnadsbasis ble det murt nytt gulv i vektrommet, og dermed tok det ikke lang tid før vi fikk mye nytt utstyr. Etter en del diskusjon ble det samstemmig vedtatt å bygge en badstu med dusj og toalett. Konsulenter var to finske offiserer fra Field Service og Team Sierra, og saunaen ble bygget etter finsk mønster. Finsk mønster?

— Med oppholdsrom og stor vekt på mulighetene til sosialt samvær. I forbindelse med byggingen av badstuen ble det også stiftet en klubb, Viking Sauna — med eget diplom.

— Som utdeles til hvem?

— Du må være medlem av Viking Sauna, og du må ha vært i saunaen når det er over 100 grader.

— 100 grader?

— Det er ikke noe problem!

STOR INTERESSE

— Hvordan fikk dere skaffet alt det nødvendige til byggingen av badstuen?

— Mye av materialene fikk vi gjennom systemet, men ovnen ble skaffet fra Finland. Varmtvannstanken fikk vi for under halv pris fra Norge etter å ha lagt frem vårt ærend. Noe ble dekket av velferds-midler, men det vil bli betalt tilbake gjennom UNIFIL Force Welfare. De totale kostnadene kom på mellom fem og seks tusen kroner — men det var det verdt. Nå får vi bare håpe at NORBATT XI vil benytte seg av saunaen.

— Hvordan kan vi få brukt badstuen?

— I nærmeste fremtid vil vi ha satt opp en plan slik at enkeltpersoner og større grupper kan ta badstu når de ønsker. Nøkkelen kommer antageligvis til å bli oppbevart hos idrettsoffiser Tor Grini.

NYE PROSJEKT

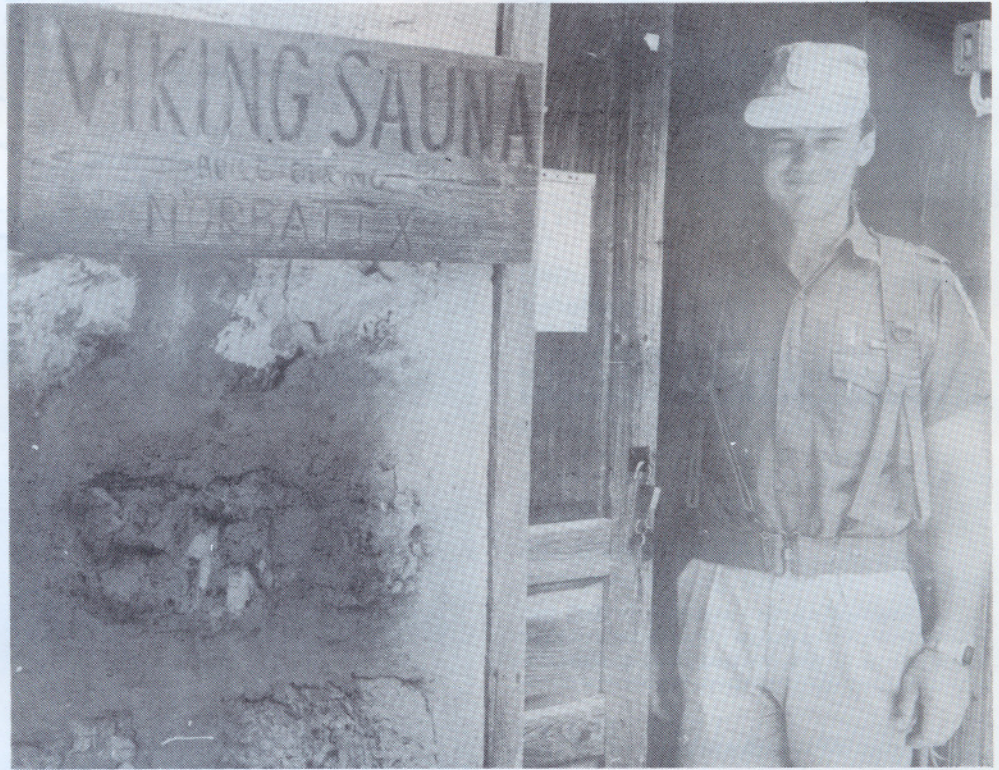
— Nå som du er ferdig med jobben som idretts-offiser må du vel kunne slappe av litt fra Saqi Health Studio?

— Først skal vi gjøre i stand plassen utenfor idrettsbygningen. Den kan gjøres mye koseligere. Vi har begynt så smått med å reparere muren som

— Først skal vi gjøre i stand plassen utenfor Vi har begynt så smått med å reparere muren som går rundt plassen. Med tid og stunder kan det bli riktig trivelig her, sier Roald Sølvik.

I det sivile er Sølvik utdanningskonsulent i Møre og Romsdal idrettskrets. Han er gift og har tre døtre, som alle kommer og besøker ham i begynnelsen av august på Kypros.

Det blir vel heller ikke noe problem?

Løytnant Roald Sølvik ønsker velkommen til utstrakt sosial virksomhet i Viking Sauna.

EN IDÉ FOR ANDRE?

Spes'en med medaljeparade.

17. mai kan være så mangt. Også medaljeparade. Spesialseksjonen ved Verkstedkompaniet sørget for det. Hvorfor ikke lage sin egen medalje, tenkte de. Tanken ble straks til handling, og våpensmed Lars Olsen fra Oslo satte i gang. Med 50 tonns trykk stanset han ut selvkomponerte spes.medaljer. De første og siste i sitt slag i Verkstedkompaniet, for originalen ble straks ødelagt. Så ble det medaljeparade også 17.mai. For de spesielle.

På bildet ser vi NK, major Tor Gretland fra Røyse på Ringerike, forestå den høytidelige utdeling til alle i spes. troppen, oså de sivile arbeiderne.

Flere tonn post til Norge i måneden: FN-Ola er flink til å skrive hjem

Mannskapene i den norske FN-styrken er flinke til å skrive brev, forteller postmester Henry Hannisdal ved postkontoret i Ebel es Saqi. Hver måned går det tonnevis med brev og pakker hjem til Norge. Men selv om vi er flinke til å skrive kan de hjemme aldri få nok brev. Skriv mer, det vil bli satt pris på!

TOPPSESONG

Om ikke nedlesset i pakker, så i hvertfall godt nedlesset i høye tall over postforsendelser rett før rotasjonen, postmester Hannisdal og hans stab på to mann har hatt mye å gjøre under kontingentskiftet.

— Postkontoret her i Saqi sendte 19. mai drøyt 12 tonn med pakker til Norge, tre uker senere gikk det 4, 3 tonn herfra. Men rotasjonene er absolutt toppsesong for oss, i midten av kontingentene er aktiviteten på det jevne.

— Hvor mye post går det fra FN-Ola og hjem til Norge?

— Som regel går det i underkant av 1000 pakker i måneden, og tre ganger i uka sender vi avgårde mellom 25 og 40 kilo brevpost. Dette er også innbefattet filmbrev og tjenestepost, forteller Hannisdal.

UAVHENGIG POSTTJENESTE

— Hvorfor har Postverket opprettet et eget postkontor for FN-styrken?

— Fordi vi ønsket å operere uavhengig av UNIFILs posttjeneste, som har mange restriksjoner på postmengden. Ettersom vi har egen postservice kan gutta sende og motta nærmest ubegrenset med brev og pakker. Brev går fra Ebel es Saqi tre ganger i uka, og samtidig kommer det brev fra Norge. Større pakker blir sendt med Hercules hver tredje uke, og pakker fra Norge kommer nedover med samme fly. Derfor må ingen fortvile selv om det drøyer litt før fødselsdaggiven hjemmefra kommer frem.

— Er det mye som blir ødelagt under frakten?

— Det er svært lite, faktisk er det snakk' om bare promiller av den totale forsendelse.

VERDT Å VITE

— Hva er det som er viktig å vite i forbindelse med brev- og pakkesending?

— For det første kan alle brev og postkort som veier mindre enn 10 gram sendes gratis, men veier det mer må det frankeres etter gjeldende innenriks-takster. Vær påpasselig med dette, så slipper mot-takeren å ergre seg over straffeporto. Alle brev til andre land enn Norge må frankeres, påpeker Henry Hannisdal.

— Hva med pakker?

— De må være godt emballert, og godt merket. Hvis det er noen som er i tvil, må de komme innom postkontoret så skal vi hjelpe så godt vi kan. Ellers kan vi også gi opplysninger om tolltakster på de vanligste varer som blir sendt herfra til Norge.

Blue Beret kan også opplyse at det er full post-tjeneste ved NORCO mandag fra 09.30 til 10.30, og mandag på NORMAINTCOY fra 12.00 til 14.00.

Både her og i Ebel es Saqi er det mulig å ordne alt fra tippekuponger til innbetaling av husleie.

Postgutta i Ebel es Saqi som har ansvaret for kjærlighetsbrev, regninger og spennede pakker. Fra venstre Arne Øvrebø, Bergen, Henry Hannisdal, Valestrandfossen og Jan Karlsen fra Honningsvåg.

BREV FRA EN AMERIKANSK VETERAN

Amerikansk fjernsyn med positiv omtale av NORBATTs virksomhet i Libanon. NORBATT har mottatt et brev fra en amerikansk krigsveteran som vi gjengir i sin helhet:

— På vårt TV siste natt var halvparten av nyhetsdekningen tilgodesett FN-kontingentens tjeneste i Libanon, og det ble vist noen fasinerende bilder av mannskapene i Deres kontingent, og et ypperlig eksempel på det fine arbeidet som de alle utfører. Hele verden står i dyp takknemlighetsgjeld til disse mannskaper— og man kan ikke hjelpe, men undres hvor mange kriger i verdens fortid som kunne ha vært unngått dersom det hadde vært en slik FN-styrke til å holde krig-

førende land fra hverandre inntil en fredelig løsning hadde funnet sted. Og det merkelige er at det i mange tilfelle— etter mange års slåsning, kan ikke engang mange land bringe klarhet i hvorfor de i begynnelsen gikk til krig mot hverandre.

Jeg hadde krigstjeneste i andre verdenskrig og i Koreakrigen som troppsersjant i U.S. syvende infanteridivisjon, så jeg forstår så alt for godt mange av de problemene som politi-forvarende enheter står overfor. Kanskje noen av Deres mannskaper i Deres kontingent ville like å få tilsendt noen amerikanske magasiner med mine lykkeønskninger, kanskje noen emner slik som sjakk eller Western-historier mv. La meg få beskjed, og det skal være meg en stor fornøyelse å sende noe omgående med mine komplimenter!

Deres hengivne

Forrest W. Calkins

Grand Junction, Colorado, U.S.A

**Send
Blue
Beret
hjem!**

Blue Beret egner seg også som informasjon for pårørende og venner hjemme i Norge. Send derfor Blue Beret hjem, slik at de hjemme får kjennskap til forholdene her nede.

Blue Beret bør være en selvskreven del av innholdet når det sendes pakker hjem.

Ellers kan Blue Beret sendes gratis til Norge. Du behøver bare sette navn og adresse på bladet, levere det til postkontoret—og resten blir tatt hånd om der.

Ankomsten til Beirut flyplass ble et møte med en annen temperatur, en annen kultur — kort sagt et møte med en annen verden.

HAR DU GLEMT Å SENDE BREV HJEM TIL DINE KJÆRE?

Er det lenge siden du skrev, så sitter det temmelig sikkert noen der hjemme og venter spent på å få høre nærmere fra deg om alt står bra til.

Aerogram får du gratis på postkontoret—og portoer er også gratis.

Det koster deg kanskje bare ett kvarter å skrive!

**Nyhets-
tips!**

EN AV MÅTENE Å GJØRE BLUE BERET BEDRE PÅ—ER Å FÅ NETTOPP DITT TIPS!

Ring pressekontoret—telefon 49.

FN-styrkens prester

FN-styrkens to prester har mye å gjøre, men vi fikk knepet de til et fellesbilde. Egil Selvaag (til venstre) er prest for det norske verkstedkompaniet i Tibnine (NORMAINTCOY). Han var også med i den første FN-kontingen-ten i Libanon—og har dermed god erfaring til tjenesten. Til daglig er Selvaag garnisonsprest i Trøndelag.

Trygve Omland er bataljonsprest, og holder til i Ebel es Saqi. Omland reiser mye rundt i avdelingene, og da er det bare å huke fatt i ham. I det sivile er han å finne som res. kap. i Søgne prestegjeld på Sørlandet.

GAUPE - stafetten i gang

GAUPE—"stafetten" er i gang. Først ute med restaureringen av GAUPE var 2. tropp i Blat, som har skiftet ut sandsekker samt ryddet opp inne i rommet. Dette er absolutt et eksempel til etterfølgelse, og når dette kommer på trykk håper vi at andre tropper også har begynt.

Gutta i 2. tropp kompani B sender stafettpinnen videre, håpet er at mange, benytter sjansen til å gripe den. Stort sett alle GAUPER har behov for reparasjon. La det gå sport i det, lemping av sandsekker er god trim—også får dere fin farge av å arbeide ute.

Ingen skal beskyldes 2. tropp i kompani B for å ligge på latsiden. Fra venstre står fenrik Espen Einbu, Drøbak, Terje Torp, Oslo, Bjørn Kohte-Næss, Bjugn, Kjell Dyb, Godøy og Tor Birger Jeppesen, Drammen. Agnar Blålid fra Måløy er håndlanger.

Kirkerestaureringen i Rachaiya følger planen

Bataljonen har endelig kommet i gang med utbedringen av den gresk-ortodokse kirken i Rachaiya el Foukhar, noe som ble lovet allerede i NORBATT VIII.

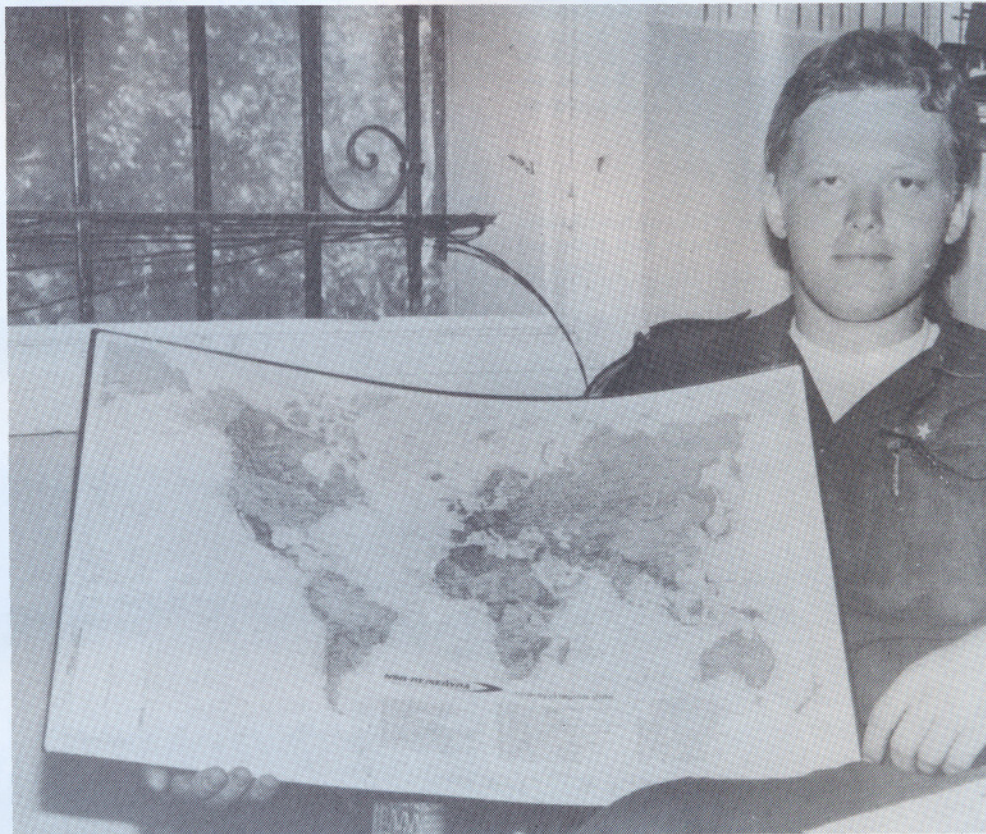
I første omgang er det restaurering av utvendig murvegg, reparasjon av tårnfoot og hele klokketårnet, takgesimsen skal settes i stand, pluss at det skal monteres nye nedløpsrør og hull i taket skal tettes.

Det er humanitærkomiteen i NORBATT med formann, major Gunnar Næsgaard, som har oppsyn med at restaureringen går etter planen. Det er en lokal håndverker som utfører selve arbeidet. Kirken vil snart være ferdig til bruk, og vi har ved selvsyn konstanterert at resultatet vil bli meget bra.

NORBATT har grunn til å være fornøyd med restaureringen av den gresk-ortodokse kirken i Rachaiya el Foukhar. Bildet er tatt under befaringen, fra venstre ser vi Samira Daabous, som har vært aktivt med i planleggingen, leirmester Arne Tangen, major Gunnar Næsgaard, bataljonsprest Trygve Omland og tolken Izzat Rashed.

Mange vil reise bort!

— Hvorenn i verden reisen går hen, reiseoffiser Johnsen fikser den!

Allerede nå er det mange av oss som har begynt å tenke på hvor vi skal reise i leaven vår. Flere har ikke bestemt seg, og føler kanskje at de vil ha råd før de bestemmer seg for reisemål. Reiseoffiser i NORBATT XI er Odd W. Johnsen, som har erfaring som reiseoffiser i Rustad leir. Nå holder han til i velferdshuset i Ebel es Saqi, hvor han trives bra med sine rutetabeller og kart.

— Hva går egentlig din jobb ut på, Johnsen?

— Jeg har ansvaret for å bestille reiser for soldater og befall som skal hjem til Norge eller som skal fra Israel eller Libanon til andre reisemål. I tillegg skal jeg stå til rådighet med opplysninger om reiser, priser og annet som dukker opp når vi skal ut og reise.

— Hvilke reisemål er mest populære?

— Akkurat nå er det stor interesse for Kypros og Syden. De fleste skal reise på en skikkelig ferie, enten her nede eller hjem til kjøttkakene i Norge.

— Er det mange som reiser hjem til Norge under leaven?

— Nå sier alle at de ikke skal reise hjem, men det viser seg at drøyt 60 prosent reiser hjem til Norge når det er klart for leave. Kanskje det er hjemlengselen som blir for sterk?

BESØKSTUR

— Noen vil kanskje ha nedover kone eller kjæreste?

— Det er faktisk en god del som har tenkt å spandere et opphold i Israel eller på Kypros for sin kjære. Mange tenker som så at når de først er her nede, og tjener så bra som vi gjør, kan vi unne oss en skikkelig ferie.

— Hvor mye vil reisen komme på hvis du skal ha nedover en bekjent?

— Med rutefly fra Oslo til Tel Aviv og retur koster det 3.420 kroner. Da kommer selvfølgelig opphold på stedet i tillegg, og det er individuelt hvor mye vi vil legge i innkvartering og reising. Reisekontoret kan bistå med råd også her, forteller Johnsen.

— Og hvor mye koster det så å reise hjem til Norge?

— Fra Beirut til Oslo, Stavanger, Bergen eller Kristiansand koster det 3.810 kroner. Fra Tel Aviv er prisen 3.910. Men her må vi huske på at vi får et reisetilskudd på 1.000 kroner, og i tillegg får trukket fra reiseutgifter på selvangivelsen.

— Hva akter reiseoffiseren å benytte sin leave til?

— Jeg mener at når jeg først er her nede og tjener så bra, vil jeg benytte meg av mulighetene. Jeg har faktisk vurdert å ta en tur til Egypt eller Kenya.

— Kenya?

— Ja, hvorfor ikke?

Befolkningen og landsbyene

NORBATT har operativt ansvar for et område på ca. 45 kvadratkilometer. I området bor det ca. 16 000 mennesker. Innenfor det norske ansvarsområdet finnes en rekke større og mindre landsbyer: Ebel es Saqi, Rachaiya el Foukhar, Kfar Hamam, El Fardis, El Hebbariye, Kaoukaba, Chebaa og Blat. Det er benyttet flere ulike kilder — og opplysningene gis derfor med et visst forbehold.

Ebel es Saqi

Landsbyen hvor NORBATT har sitt hovedkvarter kjenner vel de aller fleste. Ebel es Saqi skiller seg mye ut fra de andre byene i vårt AO. Før krigen var

den en rik og blomstrende landsby med vel 1 500 innbyggere og i denne perioden ble det omsatt oliven, kjøtt, frukt og grønnsaker på flere forskjellige markeder. Så sent som i 1975 ble det for eksempel omsatt frukt og grønnsaker for 700 000 libanesiske pund — en anseelig sum etter libanesiske forhold.

Ebel es Saqi var før krigen et slags senter for området rundt. På den tiden var det både bibliotek og et lokalhistorisk museum i byen.

Men krigshandlingene, spesielt i 1978, gikk meget hardt ut over Ebel es Saqi. Folket flyktet nordover til Beirut og andre større byer. De kulturelle samlingene ble ødelagt og hvert eneste hus fikk tildels store skader etter de harde krigshandlin-

gene.

Men da de norske FN-soldatene rykket inn i Ebel es Saqi i april 1978 var det enkelte av landsbyens innbyggere som fattet nytt håp. I alle fall var det flere som flyttet tilbake og begynte straks å sette istand sine tidligere hjem... I dag bor det mer enn 700 mennesker i byen, men stadig flere har tanker om å vende tilbake, noe som så avgjørt er UNIFIL og de norske FN-styrkenes fortjeneste. Bataljonsledelsen har spesielt den senere tiden merket stor pågang av sivile som ønsker tilbake de husene vi idag leier. På sikt kan en derfor regne med at innbyggertallet i landsbyene rundt om i NORBATT AO vil stige. Saqi er delt kristen og drusisk by med noe overvekt av kristne.

Ebel es Saqi er byen hvor NORBATTs hovedkvarter holder til. Her er Rune Bondal, Tønsberg og Tom-Anders Skaiå fra Kristiansand (til venstre) foran NORBATT Plass.

innenfor Norbatts ansvarsområde

Krukkebyen er den mest ødelagte og sundskutte landsbyen innenfor NOR-BATT AO. En gang bodde det omlag 1200 innbyggere i byen, men idag er det bare 160 igjen i ruinene. Flere av disse lever under nokså kummerlige kår.

De som lever i Rachaiya idag henter sitt utkomme i jordbruk, krukkeproduksjon og litt handel. Men jordbruksvirksomheten er langt fra hva den engang var. Store deler av den dyrkbare jorda ligger

nu brakk. Før krigen brøt ut blomstret handelen i Rachaiya el Foukhar. Da var det faste markedsdager med stor virksomhet.

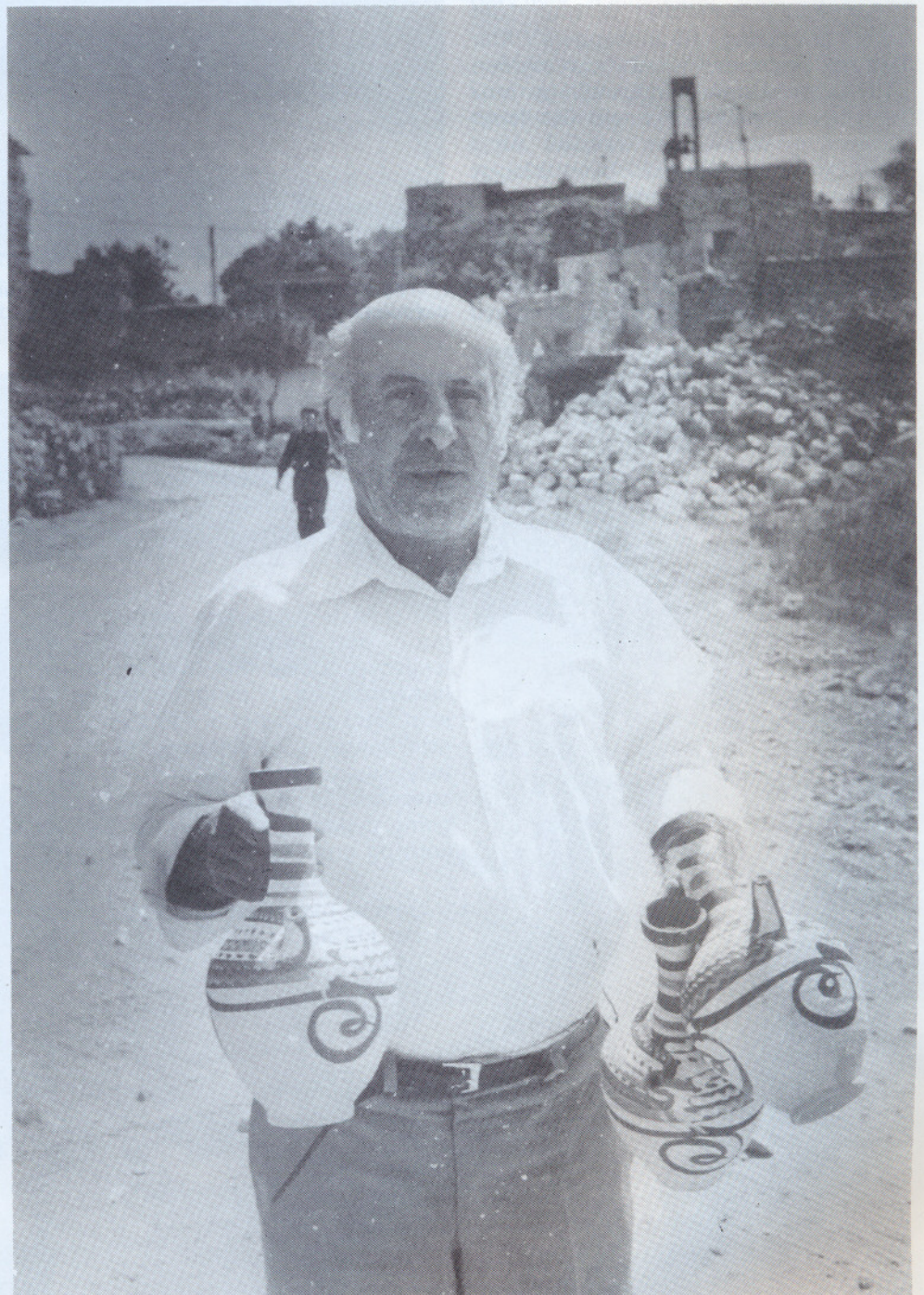
Rachaiya el Foukhar

Leirkrukkeproduksjon har flere hundre års tradisjon i Rachaiya el Foukhar. Etter den israelske invasjonen i 1978 var det i den første tiden så som så med pottemakeriet, mens det i sommer har vært full produksjon ved de seks-syv "fabrikkene". Tilsammen er det syv familier som driver pottemakeri i denne landsbyen og hver familie har sin egen fabrikk. Hver av disse lager fra 10,000 til 40,000 krusker i løpet av vel fire hektiske sommermåned, som er produksjonsperioden. Rachaiyakrukkene er svært populære over hele Midt-Østen fordi de har den egenskapen at de holder vannet kaldt selv om krukka blir stående i sola over et lengre tidsrom. Akkurat dette må jo kunne sies å være en meget nyttig egenskap i et land hvor sol og varme dominerer mesteparten av året.

Innbyggerne i Rachaiya tilhørte flere forskjellige kristne religioner som romersk-katolske, romersk-ortodokse og protestanter, som hver hadde sin egen kirke i landsbyen.

TIL ALLE SOM FOTOGRAFERER

Har du gode bilder fra FN-tjenesten som du mener bør trykkes i Blue Beret, kontakt presseoffiseren. Vi kan både trykke i farger og gjengi negativ fargefilm i svart/hvit. Dersom du har gode papirfargebilder, så vil vi svært gjerne låne både filmen og bildene. Det garanteres for at både film og bilder returneres til eieren. Vi er spesielt interessert i bilder fra NORBATT, TIBNINE, NAQOURA og MOVCON i Beirut.

Rachaiya el Foukhar kalles krukkebyen, ettersom den er kjent for sine fine krusker som lages i byens pottemakerier.

Kfar Hamam

Kfar Haman er en typisk libanesisk landbruksby. Med meget få unntak lever de omlag 400 innbyggerne i byen av den avlingen landbruksvirksomheten gir. Geiter og storfedrift og omlag 1500 produktive oliventrær hører også med i bildet. Oliven er også det eneste som omsettes på markedet. De andre produktene er til eget behov. Innbyggerne i Kfar-Hamam er Sunnitt-muslimer.

Før stridighetene brøt ut i området bodde det omlag 450 innbyggere i Kfar Haman. Under den israelske invasjonen i 1978 var det store kamphandlinger omkring byen, men Kfar Hamam fikk langt tidligere smake krigens redsler. Alt i 1970 ble omlag 40 hus i byen ødelagt under heftige bombeangrep.

Før stridighetene brøt ut bodde det rundt 1000 innbyggere i Kfar Hamam, i dag bor det bare 450 i landbruksbyen.

El Fardis

Norsk viking med Blue Beret i Kfar Haman 1983.

El Fardis har en fredelig historie bak seg, som er uvanlig i denne krigsherjede delen av Libanon. Byen er stort sett blitt spart for kamphandlinger, selv om det ved enkelte anledninger er blitt skutt med artilleri mot byen.

Byen har omlag 500 innbyggere, som alle er fredelige drusere som blir respektert av alle. De omlag 75 husstandene i landsbyen driver alle med jordbruk og husdyrhold og de øvrige produktene går stort sett i sin helhet til eget forbruk. Eneste unntak er olivenproduksjonen som betyr svært mye for El Fardis. En normal olivenhøst er på vel 70,000 kg. Innbyggerne dyrker også appelsiner, valnøtter, korn og grønnsaker.

Som så mange andre steder i området er det lite med arbeid.

T.H. El Fardis er en av de byene som er blitt spart for ødeleggelse under urolighetene. Befolkningen er drusere.

El Hebbariye

El Hebbariye er en typisk arabiske landsby. Innbyggertallet er ca.1200.

Næringsgrunnlaget i Hebbariye er spin-kelt. Det karrige fjellandskapet utnyttes imidlertid så godt at landsbyen er omtrent selvforsynt med kjøtt, korn og grønnsaker. Som i mange andre landsbyer i området er olivendyrking meget viktig. Omlag 15,000 oliventrær blir høstet av innbyggerne i Hebbariye, som forøvrig har to olivenpresser. Oljen blir omsatt både i Chtaura og Beirut.

Men ikke alle i denne landsbyen er opptatt av olivendyrking, husdyrhold og jordbruk. Flere familier lever av håndverk, og byen har flere butikker som gir et sikkert utkomme til flere familier.

Som Fardis har også Hebbariye vært spart for de helt store kamphandlinger, men granatnedslag har forekommet. Men sammenlignet med andre landsbyer i området har imidlertid Hebbariye sluppet billig fra de mange krigshandlingene i området.

I Hebbariye finner vi også ruinene etter et gammelt romersk tempel. Dette er en severdighet som sannsynligvis er bygget for godt og vel 2000 år siden. Innbyggerne er sunnitt-muslimer.

Chebaa

En meget interessant og spennende by. Alle som har anledning bør etter vår mening avlegge denne byen et besøk i løpet av perioden. Chebaa er den største av NORBATT-byene og ligger på omlag 1400 meters høyde inne i fjellene i grensestrøket mellom Libanon, Syria og Israel. Innbyggertallet er ca. 13,000. En rekke arbeider i Saudi Arabia, Kuwait og Emiratene, og i ferien vender de alltid tilbake til denne merkelige byen oppe i fjellene. Hver sommer kommer det for eksempel 300 biler til Chebaa bare fra Kuwait!

Chebaa er kjent som smuglerbyen. Smugling, eller import og eksport som innbyggerne kaller det, har meget lange tradisjoner. Inntil for 25-30 år siden var smugling næringsvei nummer en i Chebaa. Da ble det smuglet hasj fra Baalbek-

området til Syria og derfra videre til Jordan, Egypt og andre arabiske land. Det smugles også idag, men det er ikke hasjen som dominerer. Amerikanske sigaretter, TV-apparater, stero-anlegg, radioer og annet elektrisk utstyr fraktes på eselryggen over til Syria i ly av mørket. Inne på syrisk grunn lastes varene for å gi plass til andre varer som skal inn i Libanon. Tepper og tekstiler har dominert.

Chebaa er idag den rikeste byen i hele Sør-Libanon. Særlig tjener de som arbeider i de arabiske olje-landene meget bra. Det sies at en av disse har bygd seg hus i Chebaa til en million libaneserpund, der hver håndhugget sten kostet 15 dollars!

Men også frukt dyrking gir god avkastning oppe i fjellene. Hvert år produseres det ca. 300,000 kasser epler der oppe. 90 prosent av befolkningen lever av jordbruk, frukt dyrking og feavl. Omlag 10,000 geiter krabber rundt om i liene og fjellene. Byen har også en nokså stor handelsstand.

Bortsett fra noen få kristne, er innbyggerne sunnitt-muslimer.

El Hebbariye er kjent for ruinene etter et tempel fra romertiden. Her står Roger Stendalen fra Horten og fenrik Øystein Jensen fra Vadsø foran ruinene.

NORBATTs sjekkpost i Blat. Byen er yadrt herjet av krigshandlingene, og et ensidig landbruk har gjort at byen kan regnes som fattig.

Blat

Den overveiende delen av befolkningen i Blat er Sunnitt-muslimer, noen få er kristne. De fleste av disse lever av geitene og sauene som i perioder gir tydelige brekelyder fra seg i landsbyens nærhet. Det ensidige næringslivet gjør at Blat ikke er noen rik landsby og krigshandlingene i området har utarmet stedet ytterligere.

Landsbyen ble fra 1976 til 78 utsatt for relativt kraftige krigsødeleggelse, men slapp allikevel heldigere unna enn Saqi og Rachaiya. Innbyggerne som før krigsårene skal ha talt nærmere 1500, er nå i ferd med å flytte tilbake etter i perioder å ha vært færre enn 200.

I daq bor der ca. 1200 personer i Blat.

**TIPS?
RING
LINJE 49!**

Kaoukaba

Kaoukaba er en Maronittisk kristen landsby med for tiden omkring 500 innbyggere. Stedet er etter lokal målestokk forholdsmessig velstående, dette takket være olivendyrking. Innbyggerne eier flere større olivenlunder i området, og den tradisjonelle olivenpressen er flittig benyttet.

I tillegg eier Kaoukaba-bøndene deler

av den mest fruktbare jorden i området. Hasbanielvens bredder er nemlig en av de få stedene i distriktet hvor grønnsaker dyrkes. Kaoukaba har dessuten sluppet relativt rimelig unna krigshandlingene. De eneste alvorlige ødeleggelsene kom sommeren 1978, hvor major Haddads styrker besköt sine tidligere våpenbrødre i Leb. army. Leb. army forsøkte da å etablere seg i området som regjeringens nærværende styrke, dette i henhold til UNIFILs mandat.

Kaoukaba regnes for å være en velstående by takket være stor olivendyrking. Fenrik Kai Ove Erkleiv, Vennesla, er med på å sikre vaktholdet i byen.

Bibelturene er i gang

De to første bibelturene er allerede gjennomført. Turene som varer i tre dager går gjennom store deler av Israel, Palestina eller Kanans land—alt etter som man ser det. Mange påstår at sivilisasjonens vugge sto her. Helt sikkert er at her er opprinnelsen til kristendommen, jødedommen og islam. I disse områder har man ved utgravninger påvist

7000-8000 år gamle bosetninger.

Målsettingen for turene er å se en del av Israel, bli kjent med landets historie, religiøst og politisk. Ikke minst kjenner vi Israel fra bibelhistorien, og derfor blir Bibelen en form for "Guide" på turene.

Første dag kjører vi fra Metulla via Qiryat Shemona og ned Huledalen, videre ned til Genesaretsjøen, forbi Saligprisningens berg hvor Jesus etter tradisjonen holdt bergprekenen (Matt. 5-7.). Første stopp er Kapernaum, Jesu bosted i Galilea. Her ser vi resten av en synagoge i byen og rester knyttet til Peters hus. Deretter kjører vi langs Genesaretsjøen, gjennom Tiberias, til Jordanelvens utløp fra Genesaretsjøen. Videre drar vi ned

Jordandalen til Jeriko. Her ser vi utgravninger av murer og rester etter verdens eldste bebyggelse, fra ca. 7000 år f. Kr. Turen går så syddover langs Dødehavet til fjellfestningen Masada. Med gondolheis kommer vi opp til toppen av fjellet som er fullt av minner.

Deretter stopper vi ved En Gedi og prøver Dødehavets salte vover. Første dag avsluttes med etappen opp til Jerusalem hvor vi innkvarteres på American Colony Hotel hvor det er Swimming Pool. Etter middag er kvelden til fri disposisjon.

Andre dag besøker vi "Klagemuren", Tempelplassen med moskéene, Via Dolorosa, det er Jesu vei til Golgata, og Gravkirken. Denne runden avsluttes med mulighet til å kjøpe gull og skinnvarer i Jerusalems shuk.

Deretter kjører vi ut mot Betlehem og ser på Fødselkirken og spiser lunsj og handler om det er behov for det. Vi avslutter oppe på Oljebjerget og vandrer ned gjennom Getsemane hagen. Underveis besøker vi "Herren gråt" kirken og "Dødsangstkirken".

Tredje dag—etter å ha kjørt over til Vest-Jerusalem, sett Knesset og Yad Vashen, kjører vi nordover mot kysten til Middelhavet. Vi stopper i Cesarea Maris, en av oldtidens vakreste byer. Her spiser vi lunsj og får mulighet til å bade i havet. Deretter går ferden inn til Nasaret hvor vi besøker Bebudelseskirken, bygd på det stedet Maria fikk besøk av engelen Gabriel med bud om at hun skulle bli mor til Guds Sønn. Turen går så den raskeste veien nord til Metulla.

Påmelding skjer til KP-kontorene. For BN-staben til S 1.

Det er plass til 20 deltagere pr. tur foruten reiseleder og reise-ass.

Dette gir følgende fordeling:

KP A og KP B, 5 deltagere hver pr tur.

St-kp, 8 deltagere pr. tur.

BN-staben, 2 deltagere pr. tur.

Bibelturen regnes som en 60 timers leave og invilges som sådan av KP-sjef.

Prisen settes til USD102. Prisen inkluderer alt av program underveis unntatt lunsj første og tredje dag.

KJØREPLAN

Bibelturene i NORBATT XI avvikles etter følgende plan i tilfelle normal periode for bataljonen:

Tur nr. 1	20.-22. juni
Tur nr. 2	27.-29. juni
Tur nr. 3	11.-13. juli
Tur nr. 4	25.-27. juli
Tur nr. 5	22.-24. august
Tur nr. 6	5.-7. september
Tur nr. 7	19.-21. september
Tur nr. 8	17.-19. oktober
Tur nr. 9	7.-9. november

